

# RUKOUSVIIKKO- LUKEMISET

6-14.12.2024

**Rukoillen joka aika**

**Ef. 6:18.**



*"Jo tämä valtakunnan  
evankeliumi pitää saarnattaman  
kaikessa maailmassa, todistukseksi  
kaikille kansalle..."*



## Johdanto

Rakkaat veljet ja sisaret Herrassa, tervehdimme teitä pyhän sanan neuvolla: ”Rukoilkaa lakkaamatta.” 1. Tess. 5:17.

Apostoli Paavalin sanat ovat sekä merkitykselliset että ehdottomat. Ensinnäkin hän kutsuu meitä rukoilemaan. Rukous on Jumalalle puhumista. Kun me rukoilemme, me keskustelemme Isän kanssa ja ilmaisemme tunteemme, taistelumme ja toiveemme. Lyhyesti sanottuna avaamme sydämemme Hänelle. Mikä suuri etuoikeus! Jokainen Jumalan poika ja tytär saa käydä armoistuimen eteen. Jeesus ilmaisi tämän ajatuksen sanoessaan: ”Pyytäkää, niin teille annetaan...”

On välttämätöntä, että pyydämme Jumalalta sitä, mitä toivomme saavamme Häneltä. Kristus päätti opetuksensa tästä aiheesta vuorisaarnassa sanoen: ”... paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä pyytävät.” Matt. 7:7,11. Ei ole mahdollista saada Jumalalta jotakin, jos emme halua sitä, ja vielä vähemmän, jos emme pyydä sitä. On totta, että jokainen (mukaanlukien ateistikin) saa monia asioita ylhäältä pyytämättä niitä, kuten elämän lahjan, hengitettävän ilman, maata lämmittävän auringon ja maasta tulevan ruuan. Mutta jotkut elämän puolet voivat muuttua paremmiksi vain, jos ihminen pyytää niitä Jumalalta, elämän Luojalta.

Ajattele: Mitä olisi tapahtunut Egyptissä seitsemän vuoden nälänhädän aikana, jos Joosefista ei olisi tullut pääministeriä? Tai jos Daniel ei olisi ollut ystävineen Babylonian hovissa viisaiden miesten joukossa? He ja monet muut Raamatun merkkihenkilöt olivat uskon ja rukouksen miehiä. Joosefin veljet halveksivat häntä ja myivät hänet orjaksi. Jos rukous ei olisi kannatellut häntä, hänen kohtaamansa olosuhteet olisivat lannistaneet hänet. Jos Daniel ei olisi kuningas Nebukadnessarin palvelijana rukoillut säännöllisesti, Jumala ei olisi koskaan voinut kertoa hänelle kuninkaan unta ja sen selitystä. Hallitsija oli vaikuttunut profeetan uskollisuudesta ja luonteesta; ja saatuaan ainutlaatuisen kokemuksen Jumalan kanssa kuningas ylisti ja kunnioitti Häntä viimeisinä tallennettuina sanoinaan. Dan. 4:37.

Huomattavin esimerkki rukoilemisesta Raamatussa on meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus. Isänsä rukoileminen oli happea, joka piti Häntä yllä. Rukous ei ollut vain mahdollisuus vaan se piti yllä Hänen sieluaan. Hän tiesi, että ihmiskunnan pelastus riippui

rukouksesta, joka on sekä yksinkertainen että perustavanlaatuinen. Surullista kyllä, monet ihmiset laiminlyövät sitä. Siksi Jeesuksesta kirjoitetuilla sanoilla on niin suuri merkitys: ”Ja hän oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa..” Luuk- 6:12.

Jokaisen ihmisolennon lunastus riippui Kristuksen kuuliaisuudesta pyhälle laille. Se ei olisi ollut mahdollista Hänelle ihmiseksi syntyneenä, jos Hänellä ei olisi ollut niin täydellistä suhdetta Isänsä kanssa. Ja sama pätee meihinkin. Ei ole mahdollista elää voitokasta elämää ilman, että meillä on tapana rukoilla, kuten innoitettu kynä on julistanut: ”Jos haluamme muodostaa sellaisen luonteen, jonka Jumala voi hyväksyä, meidän täytyy muodostaa oikeita tapoja uskonnollisessa elämässä. Päivittäinen rukous on olennaista kasvulle armossa, ja jopa hengelliselle elämälle itsessään, niin kuin ruoka ruumiilliselle hyvinvoinnille.” – Messages to Young People, p. 114.

Ensimmäinen sana tämän rukousviikon aiheessa on kestromuodossa - ”rukoillen”. Mutta se on enemmän, sillä rukous on jumalallinen käsky. Jumala tietää, että meillä täytyy olla Pyhän Hengen läsnäolo, jos haluamme voittaa sielun taistelut ja voittaa jokaisen kiusauksen, jonka vihollinen esittää. Siksi, jos me olemme vilpittömiä, me tiedostamme, että vihollisen ensimmäinen tarkoitus on jokaisen Jumalan pojan ja tyttären suhteen saada hänet laiminlyömään rukousta, ja me tiedämme tänä päivänä, kuinka helppoa se on, kun olemme niin monien häiriötekijöiden ympäröiminä.

Toinen tärkeä asia apostoli Paavalisn sanoissa on ”joka aika”. Satunnainen rukous ei tee meille mahdolliseksi rakentaa huonettamme kalliolle ja voittaa vihollista, kun hän tulee kiusaamaan meitä elämämme erämaassa tässä maailmassa.

Rakkaat veljet ja sisaret, jokainen lukeminen tänä rukousviikkona kutsuu meitä etsimään Jumalan kasvoja rukouksessa. Olkoot tämän pyhitetyn ajan kokoukset hyvin järjestettyjä jokaisessa seurakunnassa, kodissa ja netissä. Viimeinen sapatti on pyhitetty paastolle, rukoukselle ja antamiselle. Viimeinen lukeminen esitetään jumalanpalveluksen saarnana, jonka jälkeen kerätään erityinen kolehti pääkonferenssille uusien lähetyksenttien avaamiseksi ja tukemiseksi. Jokaista pyydetään kirjoittamaan kirjekuoreen, jonka sisällä hänen uhrilahjansa on,

raamatunjake, joka ilmaisee hänen hengellisiä toiveitaan ja kiittollisuuttaan. Tehkäämme kaikki voitavamme näiden päivien aikana tavataksemme veljiä ja sisaria lukemisten merkeissä.

Rukoilemme koko sydämestämme taivaallista Isäämme vahvistamaan meitä yhä enemmän ja valmistamaan meitä niitä taisteluita varten, joita meillä on nyt ja tulevina päivinä. Aamen.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

## 1. lukeminen

Perjantaina 6. joulukuuta 2024

# Rukoilkaa lakkaamatta

Ellen G. White

”Päivittäinen rukous on välttämätöntä kasvulle armossa, ja hengelliselle elämälle sinänsä, niinkuin ajallinen ruoka ruumiilliselle hyvinvoinnille. Meidän pitäisi totuttautua usein kohottamaan ajatuksemme Jumalan luo rukouksessa. Jos mieli harhailee, meidän on johdettava se takaisin; kestävänn ponnistelun jälkeen tottumus tekee sen helpoksi. Emme voi hetkeksikään erottautua Kristuksesta, ja silti olla turvassa. Me voimme osallistua hänen läsnäolostaan joka askeleella, mutta vain noudattaen ehtoja, jotka hän itse on asettanut.” - Sanomia nuorisolle s. 108

”Vaikka Kristus oli antanut lupauksen opetuslapsilleen, että he saisivat Pyhän Hengen, se ei poistanut tarvetta rukoilla. He rukouivat sitäkin hartaammin; he pysyivät rukouksessa yksimielisesti. Niiden, jotka ovat mukana tässä juhlallisessa työssä valmistaa kansa Herran tuloa varten, tulisi myös pysyä rukouksessa.” –Gospel Workers, p. 371.

”Mutta he eivät olleet ottaneet vaarin yhä toistetusta kehoituksesta: »Valvokaa ja rukoilkaa.» Aluksi he olivat olleet hyvin huolissaan nähdessään Mestarinsa, joka tavallisesti oli niin tyyni ja maltillinen, kamppailevan tuskan kanssa, jota he eivät voineet käsittää. He olivat rukoilleet kuullessaan Hänen äänekkäät tuskanhuutonsa. Heillä ei ollut aikomusta hylätä Herraansa, mutta heidät oli vallannut uneliaisuus, jonka he olisivat voineet ravistaa pois, jos he olisivat jatkuvasti rukoilleet Jumalaa. He eivät käsittäneet valvomisen ja vakavan rukouksen merkitystä kiusauksen vastustamisessa.” - Aikakausien Toivo s. 663

”Opetuslasten kokemus Getsemanen puutarhassa sisältää opetuksen nykyiselle Herran kansalle.... He eivät ymmärtäneet valvomisen ja hartaan

rukouksen tärkeyttä kiusausten vastustamisessa. Monet nykyään ovat yhtä uneliaita kuin opetuslapset aikoinaan. He eivät valvo ja rukoile, etteivät joutuisi kiusaukseen. Lukekaamme ja tutkistelkaamme tarkasti niitä osia Jumalan sanasta, jotka viittaavat erityisesti näihin viimeisiin päiviin, osoittaen ne vaarat, jotka uhkaavat Jumalan kansaa.” –In Heavenly Places, p. 97.

### **Rukous on sielun elämää**

”Rukous on välttämättömyys, sillä se on sielun elämää. Perherukouksella ja yleisellä rukouksella on oma paikkansa, mutta sielun elämää ylläpitää salainen yhteys Jumalan kanssa.” –Elämä ja kasvatus s. 243.

Usean kerran joka päivä tulisi pyhittää kultaisia hetkiä rukoukseen ja Raamatun tutkisteluun, olkoon se sitten vaikka yksi Raamatun jae muisteltavaksi, jotta sielussa olisi hengellistä elämää. Moninaiset kiinnostuksen kohteet tarjoavat meille ravintoa mietiskelyyn ja innoitusta rukouksiimme. Yhteys Jumalaan on hyvin tärkeä meidän hengelliselle terveydellemme, ja vain siinä voidaan saada sitä viisautta ja oikeaa arviointikykyä, jotka ovat välttämättömiä jokaisen velvollisuuden suorittamiseksi.” –Testimonies for the Church, vol. 4, p. 459.

”Jos ne, jotka julistavat tälle ajalle kuuluvaa juhlallista varoitussanomaa, voisivat käsittää vastuunsa Jumalalle, he näkisivät tarpeen palavalle rukoukselle. Kun kaupungit olivat hiljenneet keskiyön uneen, kun jokainen oli mennyt omaan kotiinsa; Kristus, meidän esimerkkinne, vetäytyi Öljymäelle, ja siellä varjostavien puiden keskellä Hän saattoi viettää koko yön rukouksessa. Hän, jossa ei ollut synnin tahraa – siunausten aarreaitta, jonka äänen kauhistuneet opetuslapset kuulivat yön neljännen vartion aikaan myrskyävällä järvellä taivaallisena siunauksena, ja jonka sana saattoi kutsua kuolleet haudoistaan – Hän rukoili suureen ääneen ja kyynelin. Ei Hän rukoillut itsensä puolesta vaan niiden, joita Hän oli tullut pelastamaan. Kun Hän anoi Isänsä kädestä uutta voimaa, Hän tuli virvoitetuksi ja sai uutta voimaa ihmisen korvaajana. Hän samaistui kärsivään ihmiskuntaan ja antoi heille esimerkin rukouksen tärkeydestä. Hänen luontonsa oli vapaa synnin tahrasta.

Ihmisen Poikana Hän rukoili Isää osoittaen, että ihmisluonto tarvitsee kaiken jumalallisen tuen, jonka ihminen voi saada, hoitaakseen velvollisuutensa ja valmistautuakseen koettelemusta varten. Elämänruhtinaana Hänellä oli voimaa Jumalan kanssa, ja Hän voitti kansansa puolesta. Tämä Vapahtaja, joka rukoili niiden puolesta, jotka eivät tunteneet tarvetta rukoilla, ja itki niiden puolesta, jotka eivät tunteet tarvetta kyynelille, on nyt valtaistuimen edessä esittääkseen Isälleen niiden pyynnöt, joiden puolesta Hän rukoili maan päällä. Meidän tulee seurata Kristuksen esimerkkiä. Rukous on välttämätöntä työssämme sielujen pelastukseksi. Jumala yksin voi antaa kasvun siemenelle, jonka me kylvämme.” –Gospel Workers, pp. 28, 29.

### **Hengellinen edistyminen on riippuvainen rukouksesta**

”Jos keskuudessamme olisi enemmän rukousta, enemmän elävän uskon harjoittamista ja vähemmän riippuvaisuutta siitä, miten joku muu kokee asiat, olisimme hengellisessä ymmärryksessä paljon pidemmällä, kuin missä olemme nyt. Me tarvitsemme nyt syvää, henkilökohtaista sydämen ja sielun kokemusta. Silloin me ymmärrämme, mitä Jumala tekee ja miten Hän työskentelee. Meillä täytyy olla elävä kokemus Jumalan asioissa; emmekä ole turvassa, ellei meillä ole sitä. On joitakin, joilla on hyvä kokemus, ja he kertovat sinulle siitä; mutta kun arvioit sitä, huomaat, ettei se ole oikea kokemus, sillä se ei ole sopusoinnussa selvän lauseen 'Näin sanoo Herra' kanssa. Jos historiassa koskaan on ollut aika, jolloin meidän on tullut nöyryyttää sielumme Jumalan edessä, se on nyt. Meidän täytyy tulla Jumalan tykö tykö uskoen kaiken, mitä Hän on sanassaan luvannut, ja sitten vaeltaa kaikessa siinä valossa ja voimassa, jonka Jumala antaa.” – Review and Herald, July 1, 1909.

”Uskonnon täytyy alkaa sydämen tyhjentämisellä ja puhdistamisella, ja sitä pitää ravita päivittäisellä rukouksella.” –Testimonies for the Church, vol. 4, p. 535.

Meille on aivan yhtä sopivaa ja oleellista rukoilla kolme kertaa päivässä, niinkuin se oli Danielille. Rukous on sielun elämää, hengellisen kasvun perusta teidän kodeissanne, ja teidän tulisi todistaa tästä totuudesta perheenne ja työntekijöidenne edessä. Ja kun olette etuoikeutettuja tapaamaan veljiänne seurakunnassa, kertokaa heille, kuinka tärkeää on pitää avoinna yhteys Jumalan ja sielun välillä. Kertokaa heille, että jos he rukoilevat sydämestään, Jumala löytää vastaukset heidän rukouksiinsa.

Kertokaa heille, etteivät he saa laiminlyödä hengellisiä velvollisuuksiaan. Kehottakaa veljiä rukoilemaan. Meidän täytyy etsiä, jos haluamme löytää, meidän täytyy pyytää, jos haluamme saada, meidän täytyy kolkuttaa, jos haluamme, että meille avataan.” –Signs of the Times, February 10, 1890.

”Juutalaisessa pappispalveluksessa meitä muistutetaan jatkuvasti Kristuksen uhrista ja välitystyöstä. Kaikkien, jotka tulevat Kristuksen tykö tänä päivänä, tulee muistaa, että Hänen ansionsa on suitsuke, joka sekoittuu niiden rukouksiin, jotka katuvat syntejään ja saavat anteeksiannon ja armon. Tarvitsemme jatkuvasti Kristuksen välitystyötä. Päivästä toiseen, aamulla ja illalla, nöyrän sydämen tulee uhrata rukouksia, joihin vastataan armolla, rauhalla ja ilolla.” 'Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät.' Hepr. 13:15.” –Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 6, p. 1078.

”Pyhän valon pitäisi päästä loistamaan jokaisesta kristitystä kodista. Rakkauden tulisi ilmetä kaikessa toiminnassa. Sen pitäisi näyttäytyä kaikessa kotoisessa kanssakäymisessä huomaavaisena ystävällisyytenä ja lempeänä, epäitsekkäänä kohteliaisuutena. On koteja joissa tätä periaatetta noudatetaan käytännössä — koteja joissa palvellaan Jumalaa ja joissa vallitsee todellinen rakkaus. Näistä kodeista kohoo aamu- ja iltarukous tuoksuvana suitsukkeena Jumalan luo, ja hänen armonsa lahjat laskeutuvat siunauksina rukoilevien ylle aamukasteen tavoin.” - Patriarkat ja profeetat s. 125.

”Seuratessasi Kristusta, katsoessasi Häneen, joka on uskosi alkaja ja täyttjä, tunnet, että työskentelet Hänen silmiensä alla, että Hänen läsnäolonsa vaikuttaa sinuun ja että Hän tuntee sinun vaikuttimesi. Joka askeleella kysyt nöyrästi: 'miellyttääkö tämä Jeesusta? Tuoko se kunniaa Jumalalle?' Aamuin illoin sinun tulisi rukoilla Jumalalta Hänen siunauksiaan ja johdatustaan. Totinen rukous tarttuu Kaikkivaltiaaseen ja antaa meille voiton. Polvillaan kristitty saa voiman vastustaa kiusausta.” – Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 615, 616.

## **Rukous yhdistää sielun taivaaseen**

”Ne jotka pukevat ylleen Jumalan koko sota-asun ja omistavat päivittäin aikaa mietiskelyyn, rukoukseen ja Raamatun tutkimiseen, ovat

yhteydessä taivaaseen, ja heillä on pelastava ja muuttava vaikutus ympärillään oleviin ihmisiin. He omaavat suuria ajatuksia, jaloja pyrkimyksiä ja selkeän käsityksen totuudesta ja velvollisuudestaan Jumalaa kohtaan. He kaipaavat puhtautta, valkeutta, rakkautta ja kaikkia taivaallisia armolahjoja. Heidän vakavat rukouksensa menevät esiripun sisäpuolelle. Tällä joukolla on pyhää rohkeutta astua Äärettömän eteen. He tuntevat, että taivaan valo ja kirkkaus on heitä varten, ja tämä läheinen yhteys Jumalan kanssa jalostaa, ylentää ja ylevöittää heitä. Sellainen on todellisten kristittyjen etuoikeus.” –Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 112, 113.

”Pyhittäydä Jumalalle aamulla. Aseta tämä aivan ensimmäiseksi tehtäväksesi. Olkoon rukouksenasi: »Ota minut, oi Herra, kokonaan omaksesi. Minä lasken kaikki suunnitelmani sinun jalkojesi juureen. Käytä minua tänä päivänä palveluksessasi. Ole minun kansani, ja suo kaiken työni tapahtua sinussa.» Tämä on jokapäiväinen tehtävä. Pyhittäydä joka aamu Jumalalle siksi päiväksi. Luovuta kaikki suunnitelmasi hänelle toteutettaviksi tai hylättäviksi sen mukaan, minkä hän kaitsemuksessaan osoittaa. Näin sinä luovutat elämäsi päivä päivältä Jumalan käsiin, ja näin sinun elämäsi muovautuu jatkuvasti yhä enemmän Kristuksen elämän kaltaiseksi.” Tie Kristuksen luo s. 60.

”Sielun ensimmäisen henkyyksen aamulla tulisi olla, että Jeesus olisi läsnä. ”Ilman minua”, Hän sanoo, ”te ette voi mitään tehdä. Me tarvitsemme Jeesusta; meillä tulisi olla jatkuvasti Hänen valonsa, Hänen elämänsä ja Hänen henkensä. Me tarvitsemme Häntä joka hetki. Meidän tulisi rukoilla aamulla, että kuten aurinko valaisee maiseman ja täyttää maailman valolla, niin Vanhurskauden Aurinkokin saisi loistaa mieleemme ja sydämeemme, ja tehdä meidät kaikki valoiksi Herrassa. Emme selviä hetkeäkään ilman Hänen läsnäoloaan. Vihollinen tietää, milloin yritämme toimia ilman Herraamme, ja silloin hän on paikalla, valmiina täyttämään mielemme pahoilla ehdotuksillaan, jotta lankeaisimme horjumattomuudestamme. Mutta Herra tahtoo meidän joka hetki pysyvän Hänessä ja olevan täydelliset Hänessä.” –My Life Today, p. 15

”Mikään ei edistä ruumiin ja sielun terveyttä enemmän kuin kiitollisuuden ja ylistyksen henki. Meidän ehdoton velvollisuutemme on vastustaa alakuloisia, tyytymättömiä ajatuksia ja tunteita – se on yhtä tärkeä velvollisuus kuin rukoileminen.” - Suuren Lääkärin seuraajana s. 204.

”Meidän täytyy rukoilla paljon, jos haluamme edistyä jumalisessa elämässä. Kun totuuden sanomaa ensimmäistä kertaa julistettiin, kuinka

paljon me rukoilimme. Kuinka usein esirukouksen ääni kuului huoneesta, ladosta, puutarhasta tai metsiköstä. Usein vietimme tunteja hartaassa rukouksessa, kaksi tai kolme yhdessä, vedoten lupaukseen; usein kuului itkun ääntä, ja sitten kiitoksen ääntä ja ylistyslaulua. Nyt Jumalan päivä on lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme, ja meidän tulisi nyt olla vakavampia, innokkaampia ja palavampia kuin noina varhaisina päivinä. Meillä on suurempia vaaroja kuin silloin. Sielut ovat paatuneempia. Meidän tarvitsee nyt täytyä Kristuksen Hengellä, emmekä saa levätä, ennen kuin saamme sen.

Meidän rukoustemme tulisi olla täynnä hellyyttä ja rakkautta. Kun kaipaamme syvempää ja laajempaa ymmärrystä Vapahtajan rakkaudesta, huudamme Jumalan puoleen pyytäen enemmän viisautta. Jos koskaan on ollut tarve sielua koskettaville rukouksille ja saarnoille, se aika on nyt. Kaiken loppu on lähellä. Oi, kunpa näkisimme, niin kuin meidän pitäisi, kuinka välttämätöntä on etsiä Herraa koko sydäimestä! Silloin löytäisimme Hänet. Jumala opettakoon kansalleen, kuinka tulee rukoilla.” –God’s Amazing Grace, p. 92

”Rukous on välttämättömyys, sillä se on sielun elämää. Perherukouksella ja yleisellä rukouksella on oma paikkansa, mutta sielun elämää ylläpitää salainen yhteys Jumalan kanssa.” –Elämä ja kasvat. s. 243.

\*\*\*

## **2. lukeminen**

**Sapattina 7. joulukuuta 2024**

# **Jeesus ja rukous**

**Humberto Avellaneda, Kolumbia / USA**

”Ja kun hän oli eräässä paikassa rukoilemassa ja oli lakannut, sanoi eräs hänen opetuslapsistansa hänelle: ”Herra, opeta meitä rukoilemaan, niinkuin Johanneskin opetti opetuslapsiansa.” Luuk. 11:1.

Miksi Jeesuksen opetuslapset pyysivät Jeesusta opettamaan heille, miten rukoilla? Voisiko olla, että he eivät tienneet, kuinka rukoilla, vai eivätkö he rukoilleet hyvin? He näkivät Jeesuksen rukoilevan ja halusivat rukoilla niinkuin Hän rukoili. Sen tulisi olla meidänkin jatkuva

pyyntömmme, erityisesti tämän rukousviikon aikana: ”Herra, opeta meitä rukoilemaan.”

Juutalaisille rukous oli olennainen osa elämää ja jumalanpalvelusta. Lukuisia rukouksia esiintyy Psalmien kirjassa ja muuallakin heprealaisissa kirjoituksissa. Rukous ei ollut opetuslapsille vierasta. He tunsivat juutalaisten uskonnollisten johtajien juhlamenoihin liittyvät rukoukset. Mutta tarkkaillessaan Jeesusta he huomasivat suuren eron rabiinien rukousten ja Jeesuksen rukousten välillä, mikä sai heidät pyytämään: ”Herra, opeta meitä rukoilemaan.” Jeesus on meidän esimerkkimme rukouksessa, sillä rukous oli tärkeä osa Hänen palvelustyötään. Hän rukoili hyvin varhain aamulla, kun oli vielä pimeää, päivän aikana ja monesti läpi koko yön. Mikä erinomainen esimerkki meille! Lisäksi Hänen rukouksensa erosivat niistä rukouksista, joita opetuslapset olivat tottuneet kuulemaan.

”Kristuksen opetuslapsiin teki suuren vaikutuksen Hänen rukouksensa ja se, että Hänellä oli tapana olla yhteydessä Jumalan kanssa. Eräänä päivänä, oltuaan hetken poissa Herransa luota, he löysivät Hänet syventyneenä rukoukseen. Näyttäen olevan huomaamatta heidän läsnäoloaan, Hän jatkoi ääneen rukoilemista. Opetuslasten sydämet liikuttuivat syvästi. Kun Hän lopetti rukouksensa, he huudahtivat: ”Herra, opeta meitä rukoilemaan.” – Review and Herald, August 11, 1910.

Rakkaat veljet ja sisaret, Vapahtajan maallinen elämä oli elämää Hänen Isänsä yhteydessä, rukouksessa. Se oli meille esimerkki, sillä Hän paljasti voimallisen elämän salaisuuden. Tarkastelkaamme joitakin olennaisia puolia Jeesuksesta ja rukouksesta.

### **Jeesus rukoili voimaa kestääkseen koetuksen**

Jeesus, Ihmisen Poika, rukoili Isänsä, osoittaen meille, että ihminen tarvitsee kaiken jumalallisen tuen tullakseen vahvistetuksi velvollisuuksia ja koettelemuksia varten. ”Harvat ovat halukkaita jäljittelemään Hänen puutteenalaista elämäänsä, kestäämään Hänen kärsimyksiään ja vainojaan sekä osallistumaan Hänen uuvuttavaan työhönsä tuodakseen toisia valoon.... Kristus on pelastuksemme Päällikkö, ja omilla kärsimyksillään ja uhrauksellaan Hän on antanut esimerkin kaikille seuraajilleen, että valvomisen ja rukous sekä sinnikäs ponnistelu ovat välttämättömiä, jos he haluavat edustaa oikein sitä rakkautta, joka asui Hänen sydämessään langennutta ihmiskuntaa kohtaan.” –Testimonies for the Church, vol. 2, p. 664.

”Kun Jeesus vietiin erämaahan kiusattavaksi, Jumalan Henki johti Häntä. Hän ei kutsunut kiusausta luokseen. Hän meni erämaahan ollakseen yksin, miettiäkseen tehtävänsä ja työtään. Paastoten ja rukoillen Hän vahvisti itseään veren viitoittamalle polulle, jota Hänen oli määrä kulkea. Kuinka Hänen tulisi aloittaa työnsä niiden vankien vapauttamiseksi, joita tuhoaja piinasi? Hänen pitkän paastonsa aikana koko suunnitelma Hänen työstään ihmisen vapauttamisesta asetettiin Hänen eteensä.” –Selected Messages, book 1, p. 227.

”Yölliset rukoushetket vuorilla ja erämaassa valmistivat Vapahtajaa tulevien päivien koettelemuksiin. Hän tunsu tarvitsevansa sielun ja ruumiin virkistystä, jotta pystyisi kohtaamaan saatanan kiusaukset. Ne jotka pyrkivät elämään kuten hän eli, kokevat saman tarpeen.” - Maranata s. 92.

### **Jeesus rukoili valmistautuakseen erityisiä tehtäviä varten**

Tässä on mielenkiintoinen asia pohdittavaksi Jeesuksen rukouselämästä: Me kaikki teemme tärkeitä päätöksiä jokapäiväisessä elämässämme – kotona, seurakunnassa, töissä ja muualla. Kysymys kuuluu: Kuinka paljon aikaa omistamme rukoukselle ennen näiden päätösten tekemistä tai työtehtävien suorittamista?

Kuten olemme nähneet, kun Jeesus oli aloittamassa palvelustyötään, Raamatun mukaan Pyhä Henki johdatti Hänet autiomaahan. Siellä Hän omisti neljäkymmentä päivää paastolle ja rukoukselle saadakseen voimaa edessä olevaan kriittiseen ja haastavaan tehtävään. Mutta se ei ollut ainoa kerta, jolloin Herra Jeesus käytti ylimääräistä aikaa rukoukseen; Hän rukoili myös ennen tärkeän työn aloittamista.”Niin tapahtui niinä päivinä, että hän lähti vuorelle rukoilemaan; ja hän oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa. Ja päivän tultua hän kutsui tykönsä opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän myös antoi apostolin nimen.” Luuk. 6:12,13.

Tämä kertomus kiinnittää huomioni siihen, kun siinä sanotaan: "ja vietti siellä koko yön rukoillen Jumalaa." Jae ei sano, että "hän rukoili muutaman minuutin" tai "hän käytti hetken rukoillakseen." Ei, Hän vietti koko yön rukouksessa. Seuraavana päivänä Hän vihkisi kaksitoista opetuslasta ja Hän halusi tehdä oikean valinnan. Kysymys, rakas veli ja rakas sisar, kuuluu: Milloin viimeksi vietit koko yön yhteydessä Jumalan

kanssa? Tai ehkä tunnin rukouksessa? Entäpä se päivä, jolloin olit valitsemassa itsellesi vaimoa tai miestä, tai päätit ottaa kasteen? Tänään puhumme Jeesuksesta ja rukouksesta. Kuinka paljon meidän tulisikaan oppia Mestariltamme!

”Kun Jeesus valmistautui johonkin suureen koetukseen tai tärkeään tehtävään, hänellä oli tapana vetäytyä vuorten yksinäisyyteen ja viettää yö rukoillen Isäänsä. Rukousyö edelsi apostolien asettamista ja vuorisaarnaa, kirkastusta, oikeussalissa ja ristillä koettuja kärismyksiä sekä ylösnousemuksen kunniaa.” - Suuren Lääkärin seuraajana s. 426.

”Kun Hänen päivän työnsä oli tehty, Hän lähti ilta illan jälkeen pois kaupungin hälinästä, ja Hän kumartui jossain syrjäisessä lehdossa rukoukseen Isänsä puoleen. Joskus kirkkaat kuun säteet valaisivat Hänen kumartunutta hahmoaan. Ja toisinaan pilvet ja pimeys peittivät kaiken valon. Kaste ja yön pakkaneen lepäsivät Hänen päänsä ja partansa yllä, kun Hän oli polvillaan. Hän jatkoi usein anomistaan läpi koko yön. Hän on meidän esimerkkinämme. Jos voisimme muistaa tämän ja toimia kuten Hän, olisimme paljon vahvempia Jumalassa.” –Prayer, p. 174.

### **Jeesuksella oli erityisiä paikkoja rukoilemiseen**

Puhuttaessa erityisestä rukouspaikasta, muistan, että lähetyskoulussa minulla oli metsässä paikka, jonne tykkäsin mennä rukoilemaan öisin. Se oli varsin mielenkiintoista, koska saatoin puhua yksin Jumalan kanssa, itkeä ja vuodattaa sieluni ja kertoa Jeesukselle kaiken. Joskus tullessani siihen paikkaan joku toinen opiskelija oli ehtinyt sinne ennen minua ja oli rukoilemassa. Silloin rukoilimme yhdessä. Myöskin Herralla Jeesuksella oli valittuja paikkoja, missä Hän rukoili; ja kun opetuslapset halusivat tavata Opettajansa, he tiesivät, mistä etsiä Häntä.

”Ja varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, hän nousi, lähti ulos ja meni autioon paikkaan; ja siellä hän rukoili.

Mutta Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, riensivät hänen jälkeensä; ja löydettyään hänet he sanoivat hänelle: "Kaikki etsivät sinua".” Mark. 1:35-37. Tässä raamatunpaikassa puhutaan Jeesuksen vetäytymisestä autioihin paikkoihin. Toisin sanoen Jeesus etsi sopivia ja syrjäisiä paikkoja, jotta Hän voisi lähestyä Isäänsä.

”Ja laskettuaan kansan hän nousi vuorelle yksinäisyyteen, rukoilemaan. Ja kun ilta tuli, oli hän siellä yksinänsä.” Matt. 14:23.

”Ja hän meni ulos ja lähti tapansa mukaan Öljymäelle, ja hänen

opetuslapsensa seurasivat häntä. Ja tultuaan siihen paikkaan hän sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen". Ja hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja rukoili." Luuk. 22:39-41.

"»Sinulla tulee olla paikka yksityistä rukoushetkeä varten. Jeesuksella oli erityisiä paikkoja, joissa hän lähestyi Jumalaa, ja sellaisia meilläkin tulisi olla. Meidän on usein tarpeellista vetäytyä yksinäiseen paikkaan, oli se kuinka vaatimaton tahansa, jossa voimme viettää aikaa kahden kesken Jumalan kanssa." -Vuorisaarna s. 92.

Työskennellessäni raamattutyöntekijänä omassa maassani vierailin pienessä kaupungissa, jossa asui muutama iäkäs seurakunnan uranuurtaja, ja eräs huone talossa kiinnitti huomioni. Se oli erittäin kauniisti sisustettu, siellä oli pöytä, muutama tuoli ja julisteita, joissa oli raamatunlauseita. Tämä oli heidän rukouspaikkansa. Kolme kertaa päivässä, aamulla, keskipäivällä ja illalla, he menivät sinne rukoilemaan. Jos joku oli heillä vierailulla siihen aikaan, he kutsuivat hänet liittymään seuraansa, eikä tuota paikkaa käytetty mihinkään muuhun. Siellä ei keskusteltu mistään muusta kuin Raamatusta, ja se teki minuun syvän vaikutuksen, joka on säilynyt tähän päivään asti. Kuinka tärkeää, rakkaat veljet, sisaret ja ystävät, onkaan, että meillä olisi erityinen paikka rukoukselle, paikka, jossa puhumme Jumalalle, paikka, jossa kuuntelemme Häntä joka päivä.

Miehet ja naiset, jotka heijastivat Kristuksen luonnetta ja jotka ovat olleet erinomaisia esimerkkejä maailmalle, käyttivät paljon aikaa Jumalan kanssa, niin paljon, että se tapa oli huomattava osa heidän elämäänsä.

Martti Luther kuvasi kokemustaan näin: "Jos ihminen ei vietä kahta tuntia rukouksessa joka aamu, vihollinen saa päivän aikana voiton. Minulla on monia asioita, joista en selviäisi rukoilematta kolmea tuntia päivittäin." Hänen sanontansa oli: "Se, joka on rukoillut hyvin, on opiskellut hyvin."

"Paholaisen pimeys saartaa niitä, jotka laiminlyövät rukouksen. Sielunvihollisen kuiskaamat houkutukset viekoittelevat heitä syntiin; ja kaikki tämä johtuu siitä, etteivät he käytä hyväkseen niitä etuoikeuksia, jotka Jumala on tarjonnut heille ihanassa rukousyhteydessä. Miksi Jumalan pojat ja tyttäret ovat haluttomia rukoilemaan, kun rukous kerran on uskon kädessä avain, jolla saa auki taivaan varastohuoneen, missä säilytetään Kaikkivaltiaan äärettömiä rikkauksia?" -Tie Kristuksen luo s.

81,82.

Jos ne, jotka antavat vakavia varoituksen sanoja tälle ajalle, voisivat ymmärtää vastuunsa Jumalan edessä, he näkisivät välttämättömäksi rukoilla palavasti. Kun kaupungit olivat vaipuneet keskiyön uneen ja jokainen oli mennyt omaan kotiinsa, Kristus, meidän esimerkkimme, vetäytyi Öllymäelle, ja siellä, varjoisien puiden keskellä, Hän vietti koko yön rukouksessa...

”Koska Hän oli ihmisenä, Hän tunsi tarvitsevansa voimaa Isältään. Hänellä oli valittuja rukouspaikkoja. Hän rakasti yhteyden pitämistä Isäänsä vuoren yksinäisyydessä. Tässä toiminnassa Hänen pyhä, inhimillinen sielunsa vahvistui päivän velvollisuuksia ja koetuksia varten.”  
–Prayer, pp. 18, 173.

### **Jeesus rukoili toisten puolesta**

Herra Jeesus sai jatkuvasti voimaa ylhäältä kohdatakseen ihmisiä. Raamattu kertoo meille: ”... ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt.” Näin Hän sai pelastuksen sanoja annettavaksi toisille joka päivä.

”Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä.” Mark. 10:45.

”Ei itsensä tähden vaan toisten tähden hän eli, ajatteli ja rukoili. Vietettyään tuntikausia Jumalan kanssa hän aamu aamulta ryhtyi jakamaan ihmisille taivaan valoa. Hän sai Pyhän Hengen tuoreen kasteen päivittäin. Uuden päivän varhaisina hetkinä Herra herätti hänet unestaan ja voiteli hänen sielunsa ja huulensa armolla, jotta hän voisi jakaa sitä muille. Hän sai sanansa suoraan taivaan kartanoista voidakseen oikeaan aikaan puhua ne väsyneille ja ahdistetuille. Hän sanoi: »Herra, Herra on minulle antanut opetuslasten kielen, niin että minä taidan sanalla virvoittaa väsynyttä; hän herättää aamu aamulta, herättää minun korvani kuulemaan opetuslasten tavalla» (Jes. 50: 4).” - Kristuksen vertaukset s. 94.

”Kristus on pelastuksemme Pällikkö, ja omilla kärsimyksillään ja uhrauksellaan Hän on antanut esimerkin kaikille seuraajilleen, että valvominen ja rukous sekä sinnikäs ponnistelu olivat välttämättömiä, jos he halusivat edustaa oikein sitä rakkautta, joka asui Hänen sydämessään langennutta ihmiskuntaa kohtaan.” –Testimonies for the Church, vol. 2, p. 664.

”Hän vietti usein kokonaisia öitä rukouksessa. Kun kaupungit olivat vaipuneet uneen, enkelit kuuntelivat Vapahtajan rukouksia. Katsokaa,

kuinka Vapahtaja on kumartuneena rukoukseen, Hänen sielunsa on tuskan vallassa. Hän ei rukoile itsensä puolesta, vaan niiden puolesta, joita Hän tuli pelastamaan. Galilean vuorilla ja Öllymäen lehdossa Jumalan rakas Poika rukoili syntisten puolesta. Sitten Hän tuli heidän luokseen palvelemaan heitä, Hänen kielensä kosketettuna uudelleen elävällä tulella.” –Signs of the Times, September 5, 1900.

### **Loppupäätelmä**

Rakkaat veljet ja sisaret, Herra Jeesus Kristus antaa meille kutsun, kun olemme vain muutaman päivän päässä tämän vuoden 2024 lopusta. Ehkä olemme vaikeassa tilanteessa, meillä saattaa olla erilaisia ongelmia ja saatamme olla loitontuneet jumalallisesta Mestarista. ”Tulkaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän.” Mark. 6:31.

”Jos noudattaisimme Hänen sanaansa, olisimme voimakkaampia ja suuremmaksi hyödyksi. Opetuslapset etsivät Jeesusta ja kertoivat Hänelle kaiken, ja Hän rohkaisi ja neuvoi heitä. Jos me nykyaikana ottaisimme aikaa mennä Jeesuksen luo ja kertoa Hänelle tarpeemme, emme pettyisi, sillä Hän seisoi oikealla kädellämme auttamassa meitä.” Aaikakausion Toivo s. 342.

”Getsemanen puutarha kuului paikkoihin, joissa Jeesus usein kävi. Juuri tähän paikkaan, kun Jerusalemin kaupunki oli vaipunut keskiyön hiljaisuuteen, Jeesus usein vetäytyi ollakseen yhteydessä Isäänsä. Kun ne, joita Hän oli palvellut koko päivän, menivät kukin omiin koteihinsa, Jeesus, kuten luemme, ”meni Öllymäelle.” Hän vei toisinaan opetuslapsensa mukanaan tähän hiljaiseen paikkaan, jotta he voisivat liittyä rukoukseen Hänen kanssaan. Rukouksessa Kristuksella oli voima Jumalan kanssa, ja Hän oli voitokas. Aamu aamun jälkeen ja ilta illan jälkeen Hän sai armoa, jota Hän saattoi antaa eteenpäin muille. Sitten, sielu täytettynä armolla ja palavalla innolla, Hän lähti palvelemaan ihmisten sieluja.” –Signs of the Times, July 15, 1908.

”Kristuksen opetuksia rukouksesta tulisi tarkoin tutkia. Rukoukseen liittyy jumalallista tiedettä, ja hänen kuvauksensa tuo esiin periaatteita, joita kaikkien on tarpeellista ymmärtää. Hän osoittaa, mikä on oikea rukouksen mielentila; hän opettaa, että meidän on oltava kestäviä esittäessämme anomuksiamme Jumalalle ja vakuuttaa meille olevansa

valmis kuulemaan ja vastaamaan rukoukseen.” - Kristuksen vertaukset s. 96.

Rakkaat veljet ja sisaret kaikkialla, tänä päivänä, enemmän kuin koskaan, meillä täytyy olla syvä kokemus, sellainen rukouksen kokemus, mikä Jeesuksella oli. Tuokoon tämä rukousviikko meitä lähemmäksi jumalallista Esikuvaamme. Ja muistakaa, Vapahtaja tulee pian! Valmistautukaa! Aamen.

”Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi; tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa; anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme; ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme; Äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta, sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.” Matt. 6:9-13.

\*\*\*

### **3. lukeminen**

#### **Sunnuntaina 8. joulukuuta**

## **Herran rukous**

**Elijah Zwane, Swasimaa**

”Opetuslapset olivat olleet vähän aikaa erossa Herrastaan, ja palatessaan he löysivät hänet syventyneenä hartaaseen rukoukseen. Hän ei näyttänyt huomaavan heidän läsnäoloaan vaan jatkoi ääneen rukoilemista. Vapahtajan kasvot säteilivät taivaallista kirkkautta. Näytti siltä kuin hän olisi ollut näkymättömän Jumalan edessä, ja hänen sanoissaan oli elävä voima aivan kuin hän olisi keskustellut Jumalan kanssa.” - Vuorisaarna s. 111.

Vapahtaja ymmärsi kolme tärkeää asiaa taistelussa pahaan vastaan. Hän ymmärsi sen työn vakavuuden, jota Hän oli tullut tekemään. Hän ymmärsi ajan lyhyden, joka Hänellä oli työnsä suorittamiseen. Ja Hän ymmärsi myös sen taistelun luonteen, jota Saatana ja kaikki pimeyden voimat kävivät Häntä vastaan voittaakseen maan ja sen asukkaat. ”Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.” Ef. 6:12. Kristus saattoi voittaa vain rukouksen avulla.

”Ja kun hän oli eräessä paikassa rukoilemassa ja oli lakannut, sanoi eräs hänen opetuslapsistansa hänelle: ”Herra, opeta meitä rukoilemaan, niinkuin

Johanneskin opetti opetuslapsiansa". Joh. 11:1.

Luukas kertoi, että kun opetuslapset näkivät Jeesuksen työn menestyksen ja kansanjoukot, jotka seurasivat Häntä, minne tahansa Hän meni opettaen ja parantaen sairaita, he ymmärsivät, että Hän pystyi tekemään tämän kaiken, koska Hän piti rukoushetkiä arvossa. Pitkän työpäivän jälkeen Hän usein vetäytyi opetuslastensa luota johonkin syrjäiseen paikkaan, jossa Hän saattoi rukoilla yksin ja saada voimaa jokaista päivää varten.

Miksi oli tärkeää oppia rukoilemaan? Johannes Kastajakin, Jeesuksen edelläkävijä, opetti opetuslapsiaan rukoilemaan. Jeesus myös sanoi: "Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen." Matt. 26:41. Mutta toinenkin syy on löydettävissä Jaakobin 4:3: "Te anotte, ettekä saa, sentähden että anotte kelvottomasti..." (mikä tarkoittaa, että ei aivan oikein ja soveliaasti). Olet ehkä rukoillut ja tullut pisteeseen, jossa tuntui siltä, että Jumala ei vastannut rukouksiisi. Ehkä olet esittänyt monia kysymyksiä saamatta vastauksia, ja olet ollut lähes epätoivoinen. Totuus on, ettei vika ole Jumalassa. Me emme tiedä, kuinka rukoilla ja lähestyä armoistuinta. Jumalan lupaus on aina ollut varma ja tosi. "Anokaa, niin teille annetaan." Matt. 7:7.

Vastauksena opetuslastensa pyyntöön Jeesus opetti heille rukouksen, "jonka sanat ovat niin yksinkertaiset, että pieni lapsikin voi ne oppia. Samalla ne ovat kuitenkin niin syvälliset, etteivät suurimmatkaan ajattelijat kykene milloinkaan täysin tajuamaan niiden merkitystä. Meidät opetetaan lähestymään Jumalaa kiittäen, ilmoittamaan hänelle tarpeemme, tunnustamaan syntimme ja omistamaan itsellemme hänen lupaamansa armon." - Vuorisaarna s. 112.

### **"Isä meidän, joka olet taivaassa"**

"Jeesus opettaa meitä kutsumaan hänen Isäänsä omaksi Isäksemme. Hän ei häpeä kutsua meitä veljikkeeseen (Hebr. 2: 11). Vapahtajan sydän on innokas ja halukas toivottamaan meidät tervetulleiksi Jumalan perheen jäseniksi. Jo ensimmäiset sanat hänen opettamassaan rukouksessa vakuuttavat meidät jumalallisesta sukulaisuudestamme, ja näitä sanoja meidän tulee käyttää lähestyessämme Jumalaa: »Isä meidän.»" - Vuorisaarna s. 112,113.

Ylösousemuksensa jälkeen, kun Jeesus ilmestyi Marialle, Hän kielsi tätä koskemasta Häneen, koska Hän ei ollut vielä mennyt Isänsä tykö. Hän sanoi hänelle: "... Mene minun veljeni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö;..." Joh. 20:17.

"Elämällään ja kuolemallaan Kristus on saavuttanut vielä enemmän kuin vain palauttanut sen, mitä synti tuhosi. Saatanan tarkoitus oli saada aikaan ikuinen ero Jumalan ja ihmisen välille; mutta Kristuksessa me yhdistymme Jumalaan läheisemmin, kuin jos emme olisi koskaan langenneet. Ottamalla meidän luontomme Vapahtaja on sitonut itsensä ihmiskuntaan siteellä, joka ei koskaan katkea. Halki iankaikkisuuden Hän on yhdistynyt meihin... Jumala on omaksunut ihmisluonnon Poikansa persoonassa ja kantanut sen korkeimpaan taivaaseen." –Reflecting Christ, p. 45

Siksi apostoli Paavali sanoi: "Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan." Hepr. 4:16.

"Kun kutsumme Jumalaa Isäksi, myönnämme, että kaikki hänen lapsensa ovat veljiämme. Olemme kaikki osa ihmiskunnan suurta kudelmää, kaikki saman perheen jäseniä. Rukouksissamme meidän tulee muistaa yhtä hyvin lähimmäisiämme kuin itseämme. Jos pyydät siunausta vain itsellesi, et rukoile oikeassa hengessä." - Vuorisarna s. 114.

Meillä ei tulisi olla Kainin henkeä, joka väitti, ettei ollut veljensä vartija. Eikä meidän tulisi olla välinpitämättömiä muita kohtaan, kuten pappi ja leeviläinen olivat Jeesuksen vertauksessa laupiaasta samarialaisesta. Sen sijaan meidän tulisi olla kuin Joosef. Hän jätti isänsä kodin etsiäkseen veljiään, vaikka se merkitsi vaaraa loukkaantua tai jopa menettää henkensä. Olemme velkaa lähimmäisillemme, olipa kyseessä perhepiiri, naapurusto, työpaikka tai koulu. Monet ovat eksyneet ja tarvitsevat jonkun, joka näyttää heille tien ristin luokse. Jotkut saattavat olla muukalaisina vieraassa maassa, ilman ystäviä tai toivoa. Meidän tulisi jättää kotimme mukavuus, etsiä veljiämme ja antaa heille Isän suloiset lupaukset. Lisäksi, kun kutsumme Jumalaa Isäksemme, olemme kuuliaisina Hänen käskyilleen ja alistamme tahtomme Hänen tahtonsa alle. On suuri ilo ja riemu tehdä mitä tahansa, kuinka vähäpätöistä tahansa, mikä lisää Jumalan kunniaa ja siunaa lähimmäisiämme.

### **"Pyhitetty olkoon sinun nimesi"**

"Herran nimen pyhittäminen merkitsee sitä, että puhuessamme

Kaikkivaltiaasta käytämme kunnioitettavaa kieltä. »Pyhä ja peljättävä on hänen nimensä» (Ps. 111:19). Meidän ei tule milloinkaan lausua kevytmielisesti Jumalasta käytettyjä nimiä. Rukouksessa me astumme Korkeimman vastaanottosaliin, ja meidän on tultava hänen eteensä pyhän kunnioituksen vallassa. Enkelit peittävät kasvonsa hänen läheisyydessään. Kerubit ja loistavat, pyhät serafit lähestyvät hänen valtaistuintaan juhlallisen kunnioittavasti. Kuinka paljon tärkeämpää onkaan että me, rajalliset, syntiset olennot lähestymme Herraa, meidän Luojaamme, kunnioittavasti!" - Vuorisaarna s. 115,116.

Joskus osoitamme, ettemme ymmärrä, kuinka kunnioitettava Jumalan nimi on, kutsumalla kanssaihmiä "kunnianarvoisiksi". Jumalan palvelija kirjoitti: "Raamatun opetuksen mukaan on epäkunnioittavaa Jumalaa kohtaan kutsua kanssaihmiä 'kunnianarvoisiksi'. Kenelläkään kuolevaisella ei ole oikeutta liittää tätä omaan nimeensä tai kenenkään muun nimeen. Se kuuluu yksin Jumalalle erotukseksi kaikista muista ihmisolennoista. Ne, jotka ottavat tämän arvonimen itselleen, anastavat Jumalan pyhän kunnian. Heillä ei ole oikeutta tähän varastettuun sanaan, olipa heidän asemansa mikä tahansa. 'Pyhä ja peljättävä on Hänen nimensä.'" –Evangelism, p. 133."

"Meidän pyyntömme eivät saa ottaa käskymuotoa, vaan niiden tulee olla rukousta Hänelle, että Hän tekisi sen, mitä toivomme." –Counsels on Health, p. 379.

Kun esitämme pyyntömme Jumalalle, meidän on oltava hyvin tarkkoja sävystämme. "Näin, että Jumalan pyhää nimeä tulisi käyttää kunnioituksella ja pelolla. Sanat Kaikkivaltias Jumala liitetään yhteen, ja jotkut käyttävät niitä rukouksissaan huolimattomasti ja ajattelemattomasti, mikä ei miellytä Häntä. Sellaisilla ihmisillä ei ole ymmärrystä Jumalasta tai totuudesta, muuten he eivät puhuisi niin epäkunnioittavasti suuresta ja pelottavasta Jumalasta, joka on pian tuleva tuomitsemaan heidät viimeisenä päivänä. Enkeli sanoi: 'Älkää yhdistäkö niitä, sillä peljättävä on Hänen nimensä.' Ne, jotka ymmärtävät Jumalan suuruuden ja majesteettiuden, ottavat Hänen nimensä huulilleen pyhällä kunnioituksella. Hän asuu valkeudessa, johon kukaan ei voi tulla; kukaan ihminen ei voi nähdä Häntä ja elää." –Counsels to the Church, p. 252

"Ymmärrämmekö, että meidän on pyhitettävä tuo nimi perheissämme,

ja että jos sallimme lastemme ilmentää Saatanan luonteenpiirteitä, sitä nimeä ei pyhitetä kodeissamme? Jos haluamme pyhien enkelien pitävän huolta lapsistamme, meidän on kasvatettava heidät Herran kurissa ja nuhteessa sekä opetettava heitä pyhittämään Jumalan nimi.” –Review and Herald, July 16, 1895.

Vanhemmat, kun tutkimme tämän rukousviikon lukemisia, missä teidän lapsenne ovat? Isät, kuinka johdatte perhekuuntaanne? Edustammeko Jumalan luonnetta ja ominaisuuksia elämässämme?

### **”Tulkoon sinun valtakuntasi”**

Mikä on Jumalan valtakunta? ”Sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.” Room. 14:17.

”Kristuksen opetuslapset odottivat hänen kirkkautensa valtakunnan välitöntä ilmestymistä. Opettaessaan heille tämän rukouksen Jeesus kuitenkin osoitti, ettei tätä valtakuntaa perustettaisi vielä silloin. Heidän oli rukoiltava sen tulemisen puolesta, joka oli tulevaisuudessa. Mutta tämä rukous oli myös vakuutus. Vaikka he eivät näkisikään valtakunnan tuloa omana aikanaan, Jeesuksen kehotus rukoilla sen puolesta kuitenkin todisti, että Jumalan sopivaksi katsomana aikana se varmasti tulisi.” Vuorisarna s. 117.

Kuinka ihminen valmistautuu tulevaa valtakuntaa varten? Emme voi rukoilla valtakunnan tulemista, jos emme ole valmiita. Elämämme täytyy vastata uskoamme. Olemme maailmassa, mutta emme maailmasta, aivan kuten Kristuksen valtakunta ei myöskään ole tästä maailmasta.

Me odotamme tämän rukouksen täyttyvän Kristuksen toisen tulemisen jälkeen. ”Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat häntä ja ovat hänelle alamaiset.” Dan. 7:27.

Nyt me olemme armon valtakunnassa, mutta me odotamme kirkkauden valtakuntaa, pelastuksen toivon kohokohtaa ja toteutumista.

### **”Tapahtukoon sinun tahtosi”**

Mikä on Jumalan tahto? ”Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämessäni” Ps. 40:8.

”Jumalan tahto on ilmaistu hänen pyhän lakinsa käskyissä, ja tämän lain

periaatteet ovat taivaan periaatteita. Jumalan tahdon tunteminen on korkein tieto, minkä taivaan enkelit voivat saavuttaa, ja hänen tahtonsa tekeminen on korkeinta palvelua, mihin he voivat omistautua.” Vuorisaarna s. 118.

Pyyntö ”Tapahtukoon sinun tahtosi niin maan päällä kuin taivaassa” on rukous siitä, että pahan valta maailmassa päättyisi, että synti tuhottaisiin ainaaksi ja että vanhurskauden valtakunta perustettaisiin. Silloin Jumalan hyvä tahto toteutuu lopullisesti niin maan päällä kuin taivaassakin saattaen »täydelliseksi kaiken teidän halunne hyvään» (2 Tess. 1: 11).

Nyt Saatana on suuressa määrin onnistuneesti sokaissut niin sanottujen kristittyjen mielet Jumalan lailta, joka heijastaa Hänen hallituksensa perustaa. Emme koskaan voi olla sopusoinnussa ja rauhassa Jumalan kanssa, jos rikomme Hänen lakiaan. ”Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule.” Ps. 119:165. Koko kristikunta tunnustaa rakastavansa Kristusta, vaikka samanaikaisesti polkee jalkoihinsa Hänen lakinsa.

”Mutta päivä on tuleva, jolloin taistelu on taisteltu ja voitto saavutettu. Jumalan tahto tapahtuu maan päällä niin kuin taivaassa. Silloin kansat eivät tunne mitään muuta lakia kuin taivaan lain. Kaikki tulevat olemaan yhtä onnellista, yhdistynyttä perhettä, puettuna ylistyksen ja kiitoksen vaatteeseen – Kristuksen vanhurskauden vaatteeseen. –Counsels for the Church, p. 341

### **”Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme”**

Aivan kuten kymmenen käskyä on jaettu kahteen osaan – ensimmäinen osoittaa ihmisen rakkautta Jumalaa kohtaan ja toinen paljastaa rakkauden lähimmäisiämme kohtaan – samoin on Herran rukouksen laita. Ensimmäinen osa osoittaa ihmisen kunnioitusta Jumalaa kohtaan ylistäen Häntä ja tehden Hänen tahtonsa. Herran rukouksen toisessa osassa, kun ihminen on tehnyt Isän tahdon, hän voi esittää pyyntönsä omista tarpeistaan ja toisten tarpeista Jumalalle. ”Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeen kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.” Fil. 4:19.

”Vapahtajan sydän on innokas ja halukas toivottamaan meidät tervetulleiksi Jumalan perheen jäseniksi. Jo ensimmäiset sanat hänen

opettamassaan rukouksessa vakuuttavat meidät jumalallisesta sukulaisuudestamme, ja näitä sanoja meidän tulee käyttää lähestyessämme Jumalaa: »Isä meidän.» - Vuorisaarna s. 112,113.

”Rukous päivittäisen leivän saamiseksi ei koske ainoastaan ruumiin ylläpitoon tarvittavaa ravintoa vaan myös hengellistä leipää, joka ravitsee sielua ikuista elämää varten. Jeesus kehottaa: »Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään» (Joh. 6: 27). Hän sanoo: »Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää hän elää iankaikkisesti» (jae 51). Vapahtajamme on elämän leipä, ja katsomalla hänen rakkauttaan, vastaanottamalla sen sieluamme me syömme tätä leipää, joka on tullut alas taivaasta.... Opettaessaan meitä pyytämään päivittäin mitä tarvitsemme - sekä ajallisia että hengellisiä siunauksia - Jumalalla on mielessään meidän parhaaksemme tehty suunnitelma. Hän haluaa meidän oivaltavan jatkuvan riippuvuutemme hänen huolenpidostaan, sillä hän haluaa saattaa meidät yhteyteen itsensä kanssa.” - Vuorisaarna s. 122.

Yksi tärkeä läksy opittavaksi on riippuvaisuus Jumalasta... Niin kuin kedon kukalla on juurensa maassa; niin kuin sen täytyy saada ilmaa, kastetta, sadetta ja auringonpaistetta, samoin meidän täytyy saada Jumalalta sitä, mikä ravitsee sielun elämää.” –Our Father Cares, p. 20.

”On vain yksi lähde, josta voimme ammentaa ravintoa, voimaa ja viisautta, ja se on Jumala. Hän haluaa, että jokainen ihminen nöyryty Hänen edessään, sillä olemme kaikki riippuvaisia Jumalasta. Hän haluaa, että nojaamme vahvasti Häneen.” –Manuscript 57, 1906

Olemme riippuvaisia taivaallisesta Isästäme ruumiillisen ja hengellisen ravintomme suhteen. Mutta miksi meidän täytyy rukoilla, että Hän antaisi sen meille päivittäin, sen sijaan että pyytäisimme vain kerran kaikkea tarvitsemaamme? Yksinkertaisesti siksi, että Jumalan armo on uutta joka aamu. Toinen syy esitetään seuraavissa profetian Hengen sanoissa: ”Mutta sinä olet kuin lapsi, joka ei vielä ole saanut perintöä haltuunsa. Jumala ei luovuta sinulle arvokasta omaisuuttasi, jottei saatana ovelilla juonillaan pettäisi sinua, niin kuin hän petti ensimmäisen ihmisparin Eedenissä. Kristus huolehtii siitä puolestasi pitäen sen poissa ryöstäjän ulottuvilta. Lapsen tavoin saat päivittäin mitä tarvitset. Joka päivä sinun on rukoiltava: »Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.»” - Vuorisaarna s. 120

## **”Anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi”**

Tässä rukouksessa sanomme kirjaimellisesti, että Jumala kohtelee meitä, niinkuin me kohtelemme toisia ihmisiä. ”Meidän ei tule ajatella, että jos meitä loukanneet ihmiset eivät tunnusta vääryyttään, meillä on oikeus olla antamatta heille anteeksi. Heidän velvollisuutensa on epäilemättä nöyryyttää sydämensä katumalla ja tunnustamalla virheensä, mutta meidän on osoitettava myötätuntoa meitä vastaan rikkoneille tunnustivatpa he virheensä tai eivät. Haavoittivatpa he meitä miten kipeästi tahansa, meidän ei tule helliä itsesääliä eikä murehtia kärsimäämme loukkausta, vaan samoin kuin toivomme saavamme anteeksi rikkomuksemme Jumalaa kohtaan, samoin meidän tulee antaa anteeksi kaikille, jotka ovat tehneet meille pahaa.” - Vuorisaarna s. 123.

Anteeksianto on yksi Jumalan ominaisuuksista, kuten Hän sanoi Moosekselle: ”Herra, Herra on laupias ja armahtavainen... antaa anteeksi pahat teot ja synnit.” 2. Moos. 34:6,7. Kun sotilaat löivät naulat Jeesuksen käsiin, Hän sanoi: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät”. Luuk. 23:34. Muutamaa vuotta myöhemmin, kun Stefanus kivitettiin, ”hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: ”Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!...” Apt. 7:60. Myös Saulus vainoaja, tultuaan Paavaliksi kääntymyksessään, kirjoitti Timoteukselle: ”Ensi kertaa puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut; älköön sitä heille syyksi luettako.” 2. Tim. 4:16.

Anteeksiannon salaisuus on ymmärtää, että kun emme anna anteeksi, annamme kaunan ja vihan saastan tukkia mieleemme, sen kanavan, jonka kautta vastaanotamme Jumalan anteeksiannon. Anteeksiantamattomuus voi jopa johtaa sairauksiin, jotka vain Kristus voi parantaa.

Muistan kertomuksen eräästä sisaresta, joka oli erittäin sairas, ja hänen auttamisekseen oli yritetty kaikkea. Pastoreita pyydettiin tulemaan suorittamaan voitelu. Erityisten rukoushetkien jälkeen yksi pastori pyysi sisarta lausumaan Isä meidän -rukouksen yhdessä hänen kanssaan. Sisar suostui ilomielin heikkolla äänellään. Mutta kun päästiin tähän kohtaan: ”Anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle velallisellemme. Luuk. 11:4, sisar vaikeni. Pastori toisti lauseen, mutta sisar pysyi hiljaa. Hän lopetti rukoilemisen ja kysyi, miksei sisar

toistanut lausetta hänen perässään. Sisar sanoi, että joku oli satuttanut häntä niin paljon, ettei hän koskaan antaisi anteeksi. Surullista kyllä, sisar kuoli antamatta anteeksi.

On totta, että voi-huuto on lausuttu niille, jotka loukkaavat toisia, mutta Jumalan lapsina meidän on annettava anteeksi. Meidän täytyy pyytää Jumalalta tätä ominaisuutta, sillä lihallinen sydän ei sitä luonnostaan omaa. Nykyään anteeksiantamattoman hengen takia on rikkoutuneita ihmissuhteita perheissä ja valitettavasti jopa uskovien keskuudessa Jumalan huoneessa.

”Jokaisen, joka on tekemisissä toisten kanssa, tulisi asettaa itsensä heidän asemaansa; sillä juuri niin kuin kohtelemme toisia, Jumala kohtelee meitä. Kohtelemme Kristusta samalla tavalla kuin kohtelemme Hänen lapsiaan, sillä Hän on edustettuna pyhiensä persoonassa.” –Signs of the Times, February 3, 1890.

### **”Äläkä saata meitä kiusaukseen”**

Mitä on kiusaus? Kiusaus on houkutusta syntiin, ja Raamatun mukaan se ei tule Jumalalta. Kiusaus on kuin ihmisellä olisi lintuja, jotka lentelevät päämme yläpuolella, eikä ole syntiä, että ne tekevät niin. Mutta jos sallimme niiden rakentaa pesän päämme päälle, silloin nämä kiusaukset muuttuvat synneiksi. Näin ollen se, että meillä on kiusauksia, ei ole syntiä, mutta niihin suostuminen on. Lähes kuuden tuhannen vuoden ajan Saatana on yrittänyt pettää ja tuhota ihmiskuntaa kehittämällään taidolla ja hienovaraisuudella. Miten hän sen tekee?

”Saatana yrittää johtaa meidät kiusaukseen, jotta luonteessamme oleva pahuus paljastuisi ihmisille ja enkeleille ja jotta hän voisi väittää meitä omikseen. Sakarjan vertauskuvallisessa profetiassa saatana nähdään seisomassa Herran enkelin edessä syyttämässä Joosuaa, ylimmäistä pappia, jolla on yllään saastaiset vaatteet, ja vastustamassa sitä työtä, jonka enkeli haluaa tehdä hänen hyväkseen. Tämä kuvaa miten saatana asennoituu jokaiseen sieluun, jota Kristus pyrkii vetämään luokseen. Vihollinen johtaa meidät syntiin, ja sitten hän syyttää meitä koko maailmankaikkeuden edessä väittäen ettemme ansaitse Jumalan rakkautta.” - Vuorisaarna s. 126,127.

Meidän ei kuitenkaan tarvitse vaipua epätoivoon, sillä jokaisessa kiusauksessa, jonka kestämmme ja jota vastustamme Jumalan avulla, on siunaus, kun saamme kokemuksen ja edistymme luonteen rakentamisessa.

Mutta jos lankeamme kiusaukseen, teemme syntiä Jumalaa vastaan; ja silloin taivaan vaa'assa meidät todetaan keveiksi. Kristus näkee jokaisen kiusauksemme; Hän on varannut meille kaiken, jotta voimme kestää sen. Hän lupasi, ettei meitä kiusata yli voimiemme. Rukoillessamme Kristuksen antamaa rukousta, antaudumme Jumalan johdattaviksi, pyytäen Häntä johtamaan meitä turvallisille poluille. Emme voi rukoilla tätä rukousta vilpittömästi ja sitten kulkea omia polkujamme. Vilpitön kristitty ei koskaan tee suunnitelmia, joita Jumala ei voi hyväksyä. Samalla hän ei koskaan astu kielletylle alueelle altistaen itsensä Saatanan vaikutukselle. Siksi tässä rukouksessa pyydämme Jumalaa pelastamaan meidät itseltämme ja tekemään kiusauksista oppitunteja, jotka valmistavat meitä iankaikkista elämää varten.

### **”Sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti”**

Kristus tuli maan päälle aikana, jolloin sorron ies lepäsi raskaana Jumalan kansan yllä. Opetuslapsilla ja kansalla oli hyvin rajallinen ymmärrys siitä tehtävästä, jota Kristus oli tullut suorittamaan. He luulivat, että Hän oli tullut vapauttamaan juutalaiset roomalaisten vallasta ja perustamaan valtakuntansa maan päälle. Mutta ennen ristiinnaulitsemistaan Kristus sanoi Pilatukselle: "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta..." Joh. 18:36. Siksi, kun Kristus antoi opetuslapsilleen Isä meidän -rukouksen, Hän varmisti, että väärinkäsitykset poistettaisiin heidän mielistään, ja Hän ohjasi heitä kohti tulevaa valtakuntaansa. Lisäksi Hän vakuutti heille, että Jumalalla oli kaikki hallinnassa, vaikka he joutuisivatkin kärsimään sorron alla, vaikka pahuuden voimat näyttäisivät vallitsevan Jumalan kansan keskuudessa, vaikka Jerusalemin tuhoitettiin ja Jumalan kansa hajotettiin vieraisiin maihin. Hän saattaa kaiken oikealle tolalle omalla ajallaan. Pahuuden voimat voivat toimia vain niin paljon kuin Jumala sallii, sillä kaikki voima ja kunnia kuuluu Hänelle.

”Kristuksen seuraajien ei kuitenkaan tullut pelätä, että heidän toivonsa oli mennyttä tai että Jumala oli hylännyt maailman. Voima ja kunnia kuuluvat hänelle, jonka suuret tarkoitukset tulevat väistämättä toteutumaan. Rukous, joka ilmaisi Kristuksen opetuslasten päivittäiset tarpeet, suuntasi heidän katseensa pahan vallan yläpuolelle Herraan

heidän Jumalaansa, jonka valtakunta on kaiken yläpuolella ja joka on heidän Isänsä ja ikuinen Ystävänsä.” - Vuorisaarna s. 130.

Jumala auttakoon meitä pääsemään rukouksessa lähemmäksi Häntä kuin koskaan aikaisemmin, sillä Hänelle kuuluu kaikki voima ja kunnia iankaikkisesta iankaikkiseen, Aamen!

”Mutta sinä olet kuin lapsi, joka ei vielä ole saanut perintöä haltuunsa. Jumala ei luovuta sinulle arvokasta omaisuuttasi, jottei saatana ovelilla juonillaan pettäisi sinua, niin kuin hän petti ensimmäisen ihmisparin Eedenissä. Kristus huolehtii siitä puolestasi pitäen sen poissa ryöstäjän ulottuvilta. Lapsen tavoin saat päivittäin mitä tarvitset. Joka päivä sinun on rukoiltava: »Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.»” - Vuorisaarna s. 120

\*\*\*

#### **4. lukeminen**

**Tiistaina 10. joulukuuta 2024**

## **Rukoilkaa vihollistenne puolesta**

**Pablo Hunger, Argentiina/USA**

”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät ...” (Luuk. 23:34), olivat ne sanat, jotka Jeesus lausui kaikkein tuskallisimmalla hetkellä, kun Hänen kätensä lävistettiin valtavilla nauloilla ristille. Mikä suuri esimerkki Opettajaltamme seurattavaksi!

Jeesus ei tehnyt mitään, miksi Hänet olisi pitänyt tappaa ristiinnaulitsemalla, mutta Hän pyysi anteeksiantoa tuomion sijaan niille, jotka ristiinnaulitsivat Hänet. Surullista kyllä, useimmiten me olemme syyllisiä toisten loukkaamiseen tai riitojen ja vihamielisyyden aiheuttamiseen ihmisten välillä sanoillamme, teoillamme tai epäkristillisellä katseella.

Joka päivä kohtaamme tilanteita ja toisten ihmisten tekoja, jotka voivat johtaa siihen, että pidämme heitä vihollisinamme. Tosiasia on, että erimielisyyksiä on lähimmässä perhepiirissä, työpaikoilla, naapureiden välillä ja jopa seurakunnassa. Emme kuitenkaan saa antaa haasteiden, erimielisyyksien tai toisten asenteiden vaikuttaa kristilliseen rakkauteemme lähimmäisiämme kohtaan.

Jumalan vihollinen haluaa tuhota perheen ja yhteiskunnan. Hän tekee kaikkensa aiheuttaakseen ongelmia naapureiden välille ja luodakseen

jakautumista seurakunnassa. Jeesus kuitenkin opetti omalla elämällään, mitä tarkoittaa elää turvautuen Jumalaan ja Hänen rakkauteensa.

Kuinka usein otamme etäisyyttä siksi, että joku ei tervehtinyt meitä, vastasi ikävästi johonkin sanomaamme tai sanoi jotakin, mistä emme pitäneet? Sitten, kysymättä mitään, kuvittelemme, että henkilöllä on ongelma kanssamme. Monissa tapauksissa meidän mielikuvamme pitäisi muuttua. Kuinka monta kertaa olet tuntenut olosi kamalaksi työssä sattuneen tilanteen vuoksi tai jonkin omassa elämässäsi epäonnistuneen asian takia, ja sitten vahingossa olet vaikuttanut päivän kokemuksella läheisiisi? Tämän jälkeen saatamme laiminlyödä omia perheenjäseniämme ja lähimmäisiämme, joilla ei ollut mitään tekemistä kokemamme tilanteen kanssa.

Voiko todellinen kristitty toimia vihollisen tavoin? Matteuksen 5:44 Jeesus opettaa: ”Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat.”

Jeesuksen sanoista näemme, että kristillisen elämän keskipiste on rakkaus, ja se on vihollisuuden vastakohta. Galatalaiskirjeessä mainitut lihan teot ovat synnillisiä, ja ne ovat vastoin Jumalaa. Niihin kuuluvat ”riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot.” Älä anna sellaisten syntien juurtua sydämeesi ja mieleesi!

Mitä on vihollisuus? Vihollisuus on vihamielisuuden tai syvän katkeruuden tila yksilöiden, ryhmien tai yhteisöjen välillä. Sitä luonnehtivat voimakkaat negatiiviset tunteet, kuten kauna, vastenmielisyys tai halveksunta, ja se liittyy usein aikaisempiin ristiriitoihin, erimielisyyksiin tai kielteisiin kokemuksiin.

Tarkastelkaamme, miksi vihollisuudet syntyvät ja mitä voimme tehdä välttääksemme joutumasta tällaisiin ansoihin.

## **Mielipide-erot**

Riitoja syntyy usein yksilöiden ja perheiden välille merkittävien erimielisyyksien vuoksi, jotka liittyvät näkemyksiin, arvoihin tai uskomuksiin, ja ne johtavat ristiriitoihin ihmisten välillä, jotka näkevät maailman eri tavoin. Jopa avioliitossa on erimielisyyksiä, jotka jäädessään ratkaisematta voivat johtaa vakaviin vaikeuksiin. Eri näkökulmat ja mielipiteet voivat laajentaa rajallista näkemystämme, jos olemme avoimia

kuuntelemaan toisia ja annamme heidän ilmaista itseään, erityisesti jos heidän näkemyksensä eivät ole ristiriidassa Jumalan tahdon kanssa. On tärkeää tarkastella tällaisia eroja huolellisesti, sillä ne voivat muuten johtaa vielä suurempiin jakautumisiin. Pyhä Henki yhdistää uskovat totuudessa. Yritä asettua lähimmäisesi asemaan ymmärtääksesi, miksi hän ajattelee eri tavalla kuin sinä. Tavoittele yksimielisyyttä. Ja jos ristiriitoja ilmenee, pyri kunnioittamaan niitä, joilla on eri näkemyksiä, ja pyydä Jumalaa auttamaan sinua ymmärtämään lähimmäistäsi.

### **Väärinymmärrykset**

”Selkeän kommunikaation puute tai väärinkäsitykset voivat johtaa vääriin näkemyksiin ja tarpeettomiin ristiriitoihin, jotka olisi voitu välttää paremmalla kommunikaatiolla. Vaikeuksia viestinnässä voi esiintyä myös perheissä. Monet ristiriidat olisivat vältettävissä, jos vain näkisimme vaivaa harjoittaa rakastavaa kommunikaatiota. Pyri ymmärtämään lähimmäistäsi tekemättä liian usein vääriä johtopäätöksiä. Jos jokin vaikuttaa sinusta olevan väärin, seuraa Jeesuksen opetusta Matteuksen 5:23–24: “Jos siis tuot lahjasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, jätä lahjasi alttarin eteen, mene ensin sopimaan veljesi kanssa ja tule sitten uhraamaan lahjasi.” Jumalan sanan viisas neuvo on etsiä sovintoa, kun huomaamme, että jokin asia on aiheuttanut vaikeuksia meidän ja jonkun toisen ihmisen välillä.

### **Tunnevammat**

Aiemmat kokemukset petollisuudesta, pettymyksistä tai henkisestä kivusta voivat jättää syviä arpia, jotka luovat katkeruutta ja ruokkivat riitoja ajan myötä. Älä anna kielteisten kokemusten arpeuttaa elämääsi. Kun Herra antaa anteeksi, Hän “heittää kaikki synnit meren syvyyteen” (Miika 7:19), mikä tarkoittaa, että Hän unohtaa ne. Pyydä Herraa poistamaan kielteiset tunteet sydämestäsi, sillä ne eivät tule taivaasta eivätkä edistä kykyäsi rakastaa ympärilläsi olevia ja omistaa rauhan Jumalan kanssa.

### **Kilpailu ihmisten välillä**

Kilpailuhenkisessä ympäristössä, olipa kyseessä työpaikka tai sosiaaliset tilanteet, menestyksen tai huomion tavoittelu voi johtaa vihamielisyyteen niiden ihmisten välillä, jotka nähdään kilpailijoina. Tämä on hyvin yleistä työntekijöiden keskuudessa, kun on kyse ylennyksestä parempaan asemaan

tai suurempaan vastuuseen ja palkkaan. Tällainen kilpailu ei kuitenkaan ole kristillistä, vaan se johtuu itsekkäistä vaikuttimista. Meidän tehtävämme on palvella toisia koko sydämeistämme, kuten apostoli Paavali opetti kirjeessä kolossalaisille 3:23, 24: “Mitä ikinä teettekin, tehkää se sydämestänne, niin kuin Herralle eikä ihmisille, tietäen, että saatte Herralta palkaksi perinnön: te palvelette Herraa Kristusta.”

### **Empatian puute**

Kyvyttömyys ymmärtää toisia ja osoittaa empatiaa heitä kohtaan johtaa varmasti vihamielisiin asenteisiin ja vihamielisyyden muodostumiseen, koska inhimillinen yhteys, joka on tarpeen terveen suhteen rakentamiseksi, on kadonnut. Taivaan periaate on palvella muita, ei itseään. Harjoita ystävällisyyttä!

### **Erot kulttuureissa**

Kulttuurinen monimuotoisuus voi johtaa väärinkäsityksiin, jännitteisiin ja vihamielisyyteen, jos sitä ei kohdata kunnioituksella ja ymmärryksellä. Muista, että on olemassa vain yksi kulttuuri – taivaan kulttuuri. Meidän kansallisuutemme ei ole tästä maailmasta, vaan taivaasta, (Fil. 3:20), missä on yksi Jumala ja kaikkien Isä. Niin kauan kuin olemme tässä maailmassa, pyrkikäämme ymmärtämään kanssaihmissiämme, vaikka heidän tapansa olisivat erilaisia kuin omamme, kunhan ne eivät loukkaa Jumalaa.

### **Kilpailu resursseista**

Taistelu rajallisista resursseista, kuten vallasta, tunnustuksesta tai jopa aineellisista hyödykkeistä, voi lietsoa suurta tyytymättömyyttä niiden ihmisten tai ryhmien välillä, jotka kilpailevat tällaisista asioista. Kristilliset arvot ovat vastakohta tällaiselle taistelulle vallasta, auktoriteetista tai resursseista. ”Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: ”Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne, ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne; niinkuin ei Ihmisen Poikakaan

tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaksi monen edestä.” Matt. 20:25-28.

Tarkastele seuraavaa tarinaa Aleksanderista ja Carlista, kahdesta veljeksestä, joiden elämät kulkivat täysin eri suuntiin perintöriidan seurauksena. Ongelma alkoi, kun heidän isoisänsä jakoi omaisuutensa epäoikeudenmukaisesti, mikä johti syvään katkeruuteen. Vuosien mittaan kilpailu kärjistyivät väärinkäsitysten ja väärintulkittujen tekojen seurauksena, mikä johti oikeusjuttuihin, joissa serkut, sedät ja isovanhemmat asettuivat vastakkain sukupolvien ajan.

Sama tapahtui Abrahamin perheessä. Saaran ja Hagarin välillä syntyi riita, mutta se ei päättynyt heihin. Heidän jälkeläisensä Lähi-idässä ovat sotineet vuosisatoja tähän päivään asti, ja perheriidan seurauksena on menetetty paljon ihmishenkä, vaikka Israel ja palestiinalaiset polveutuvat samasta isästä.

Mielipide-erot ovat läsnä jokaisessa perheessä, työyhteisössä, sosiaalisessa ryhmässä ja seurakunnassa. Uskollinen kristitty ei kuitenkaan anna tällaisten erimielisyyksien aiheuttaa jakautumista tai vihamielisyyttä. Meidän tulee pyytää Herralta Kristuksen Henkeä tuomaan jumalallista muutosta, jotta voisimme elää siinä ykseydessä, jota taivas toivoo lapsilleen.

Voiko ihminen kestää loukkauksen? Mitä Mestari sanoi siitä? ”Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi; mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.” Matt. 6:14,15. Jeesus lisäsi nämä sanat päätettyään Isä meidän -rukouksen

”Anteeksiantamaton ihminen tukkii sen ainoan kanavan, jonka välityksellä hän voi saada Jumalan armon. Meidän ei tule ajatella, että jos meitä loukanneet ihmiset eivät tunnusta vääryyttään, meillä on oikeus olla antamatta heille anteeksi. Heidän velvollisuutensa on epäilemättä nöyryyttää sydämensä katumalla ja tunnustamalla virheensä, mutta meidän on osoitettava myötätuntoa meitä vastaan rikkoneille, tunnustivatpa he virheensä tai eivät. Haavoittivatpa he meitä miten kipeästi tahansa, meidän ei tule helliä itsesääliä eikä murehtia kärsimäämme loukkausta, vaan samoin kuin toivomme saavamme anteeksi rikkomuksemme Jumalaa kohtaan, samoin meidän tulee antaa anteeksi kaikille, jotka ovat tehneet meille pahaa.” - Vuorisaarna s. 123.

Älä kannata sydämessäsi kaunaa. Älä anna pahan siemenen kasvattaa

katkeruutta, vihaa tai raivoa sydämeesi, vaan anna anteeksi niille, jotka ovat kohdelleet sinua väärin.

”Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat.” Matt. 5:44. ”Meidän tulee rakastaa vihollisiamme samalla rakkaudella, jota Kristus osoitti vihamiehensä kohtaan antaessaan henkensä pelastaakseen heidät. Monet saattavat sanoa: 'Tämä on vaikea käsky, sillä minä haluan pysyä niin kaukana kuin mahdollista vihollisistani.' Mutta jos toimit omien taipumustesi mukaan, et ilmaise niitä periaatteita, jotka meidän Vapahtajamme on antanut. 'Tehkää hyvää', Hän sanoo, 'niille, jotka teitä vihaavat [englanninkielisessä käännöksessä], ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.” Tämä Raamatun paikka kuvaa yhtä vaihetta kristityn täydelliseksi tulemisessa. Kun me vielä olimme Jumalan vihollisia, Kristus antoi henkensä meidän edestämme. Meidän tulee seurata Hänen esimerkkiään.” –Medical Ministry, p. 335.

Rukoileminen niiden puolesta, jotka hylkäävät sinut ja vainoavat sinua, on merkki todellisesta kristillisestä muutoksesta. Tällainen rukous edistää myötätuntoa ja halua auttaa niitä, jotka ovat vihollisen sokaisemia. Sinulle annetaan voimaa antaa anteeksi, ei vain kerran, vaan niin usein kuin on tarpeen. Pyrit itse asiassa kestävään sovintoon ja vältät kokemuksia, jotka voivat johtaa sukupolvien ajan jatkuvaan kärsimykseen, mistä sinä itse asiassa olet vastuussa. Tällaiset rukoukset ovat merkki syvästä hengellisestä kasvusta, sillä Jumala ottaa hallintaansa tekosi, sanasi, ajatuksesi ja tunteesi.

Pyydä Jumalaa antamaan sinulle kokemus, jota apostoli Paavali kuvaili Roomalaiskirjeen 12:20,21. ”Vaan ”jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle”. Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.”

Seuratkaamme kaikki Heprealaiskirjeen 12:14 neuvoa: ”Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa.”

Jumala auttakoon meitä olemaan sovituksen lähettiläitä (2. Kor. 5:20)

kodeissamme, vaimojemme kanssa, lastemme kanssa, työpaikalla, naapureidemme kanssa ja toisten uskovien kanssa uskossa. Sen tulos edustaa hyvin taivaan valtakuntaa, taivaallista Kanaania, kotia, missä me kaikki saamme elää yhdessä iankaikkisesti. Amen!

”Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat.” Matt. 5:44.

\*\*\*

## 5. lukeminen

Keskiviikkona 11. joulukuuta 2024

# Parantava rukous

Idel Suarez Jr, U.S.A.

”Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä. Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi. Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras.” Jaak. 5:14-16.

Kun olin noin 12-vuotias, asuimme Costa Ricassa. Muistan, että pikkuveljeni sairastui, ja äitini otti taksin lähteäkseen etsimään erästä seurakunnan vanhinta. Kun saavuimme hänen kotiinsa, hän kutsui meidät sisään. Äitini kertoi ongelman: veljelläni oli kova kuume, ja hän kärsi suolitukoksesta, joka johtui jostain, mitä hän oli syönyt. Vanhin otti heti öljyä ja alkoi hieroa veljeni vatsaa myötäpäivään (oikealta vasemmalle) sekä hänen imusolmukkeitaan, käyttäen manuaalista painetta. Sen jälkeen hän rukoili veljeni puolesta, ja kuume hävisi välittömästi. Veljeni parani täysin. Olimme kaikki niin onnellisia!

Avausteksti kehottaa kutsumaan seurakunnan vanhimmat, mutta joskus täytyy matkustaa löytääkseen heidät. Yllä mainittu vanhin oli veli Nautilio Bolaños, jolla oli kokemusta parantamisesta. Hän ei ainoastaan voidellut sairasta veljeäni öljyllä ja hieronut hänen vatsaansa ja imusolmukkeitaan, vaan hän myös rukoili uskon rukouksen, joka toi parantumisen.

Oltuani pastori, olen itsekin käyttänyt samoja hierontatekniikoita oliiviöljyn kanssa ja rukoillut sairaiden puolesta, heidän tunnustettuaan syntinsä Jumalalle. Kehotin heitä kääntymään Jeesuksen puoleen koko sydämeästään. Olen todennut tämän Jeesuksen lupauksen olevan totta: ”He

panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.” Mark. 16:18.

Jumala on todellinen Parantaja. Hänet esiteltiin Vanhassa testamentissa Jehova-Rophina, joka on Herra sinun parantajasi. 2. Moos. 15:26.

Meidän täytyy erottaa toisistaan vanhimpien ja saarnaajien suorittama juhlallinen sairaiden öljyllä voitelemine ja rukoileminen heidän puolestaan, sekä tavallinen parantava rukous, jonka kuka tahansa voi esittää sairaiden puolesta. Ensimmäinen on varattu vakavasti sairaille seurakunnan jäsenille, kun taas jälkimmäinen on tarkoitettu sekä jäsenille että ei-jäsenille. Erityisesti jälkimmäinen toimii evankelisoivan lääketieteellisen lähetyssaarnaustyön välineenä.

Mutta niin sairaiden voitelussa kuin yleisessä rukouksessa parantumisen puolesta on ehtoja. Tutkikaamme niitä Raamatun ja todistusten valossa.

### **Tieteelliset todisteet parantavasta rukouksesta**

CNN:n [erään kaapelitelevisioyhtiön] kyselyssä todettiin, että 77 prosenttia amerikkalaisista uskoo, että rukous sairaiden puolesta vaikuttaa suotuisasti. Useat National Institutes of Healthin rahoittamat kaksoissokkotutkimukset Yhdysvalloissa ovat osoittaneet, että esirukouksella on positiivisia terveysvaikutuksia ja se edistää parantumista. Jopa rukouksella hoitojen ja lääkkeiden puolesta voidaan saavuttaa parempia tuloksia (kuten rukoillessamme ruoan puolesta, 1. Tim. 4:5). Psykiatrit ovat myös havainneet, että rukous parantaa merkittävästi mielenterveyttä ja edistää paranemista traumaissa ja psykoosissa. Lyhyesti sanottuna, rukous parantumisen puolesta on tehokasta.

### **Vain niille, jotka ottavat vastaan kolmen enkelin sanoman**

Sellainen rukous sairaan puolesta, jossa käytetään pyhää voitelua, on varattu vain niille, jotka pitäytyvät kolmen enkelin sanomassa. Vain ne, jotka ovat jäännösseurakunnan jäseniä, tai aikovat liittyä siihen, voivat kutsua vanhimmat ja saarnaajat voitelemaan heidät, kun he ovat sairaana. Se ei ole niitä varten, jotka tahallaan rikkovat Jumalan kymmentä käskyä.

”Kysyt, tulisiko meidän rukoilla vain kolmannen enkelin sanoman saaneiden sairastuneiden puolesta, vai kaikkien, jotka pyytävät rukousta.

Jaakobin kirjeen 5. luku on ohjeemme. 'Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon luokseen...' jne. Kyse on niistä, jotka ovat meidän keskuudessamme. Jumala on näyttänyt minulle, että niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt, ei tule olla tekemisissä [sairaiden voitelun ja erityisen rukouksen suhteen] niiden kanssa, jotka päivittäin tallaavat ne jalkoihinsa, ellei kyseessä ole jokin erityistapaus, jossa sielut vakuuttuvat totuudesta ja päättävät toimia sen mukaan. Erottava muuri käskyjen pitäjien ja niiden, jotka tallaavat ne jalkoihinsa, välillä tulee säilyttää." - Letter 4, 1857; Pastoral Ministry, p. 233

Se ei tarkoita, ettemme voisi rukoilla sairaaloissa niiden sairaiden puolesta, jotka eivät ole Jumalan seurakunnan jäseniä. Edellä oleva koskee vain sairaan voitelutoimitusta, jonka suorittaa profeetat, vanhimmat ja saarnaajat.

### **Tunustus**

Jaakob kirjoitti, että tunnustus on aktiivinen osa parantavaa rukousta. "Tunnustakaa siis toisillenne syntinne..." Jaak. 5:16. Ennen kuin Jeesus paransi neliraajahalvaantuneen miehen, joka tuotiin Hänen luokseen Simon Pietarin kotiin, Vapahtaja ensin antoi miehelle anteeksi hänen syntinsä. Vasta sitten kärsijä oli valmis fyysiseen parantumiseen. Näin ollen hengellinen parantuminen edeltää fyysistä parantumista. Psalmin kirjoittaja opetti myös, että tulisi rukoilla Jumalaa parantumisen puolesta. Hän ymmärsi, että synnin anteeksiannon täytyy tapahtua ennen sairaudesta parantumista. "Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhot, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt: hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella." Psalmi 103:1-4.

"Niille, jotka haluavat esirukousta terveytensä palauttamiseksi, tulisi tehdä selväksi, että Jumalan lain rikkominen, niin luonnonlain kuin hengellisen lainkin, on syntiä, ja jotta he voisivat saada Hänen siunauksensa, synti pitää tunnustaa ja hylätä..." - Pastoral Ministry, p. 233

"Jos jotkut, jotka tahtovat saada terveytensä takaisin, ovat syyllistyneet panetteluuun, jos he ovat kylväneet eripuraisuutta kodin piirissä tai naapuristossa ja seurakunnassa tai jos he ovat herättäneet kylmäkiskoisuutta ja erimielisyyttä tai ovat huonolla käytöksellään johtaneet muita syntiin, on heidän tunnustettava nämä asiat sekä Jumalalle että niille ihmisille, joita

vastaan he ovat rikkoneet. »Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.» ” - Kodin Suuri Lääkäri s. 210.

Virheet on korjattava. Rauha on palautettava sairaan ja Jumalan sekä sairaan ja muiden ihmisten välille. Myös todistukset sanovat, että kymmenykset on palautettava aivan kuten ihmissuhteetkin palautetaan.

”Meidän tulisi ensin selvittää, onko sairas pidättänyt kymmenyksiä tai aiheuttanut ongelmia seurakunnassa.” - ” Healthful Living, p. 237.

## **Usko**

Kun sairas on tunnustanut syntinsä Jumalalle, meidän tulee rukoilla uskossa parantumisen puolesta, uskoen, että Jumala kuulee meidän pyyntömmä.” ”Ilman uskoa on mahdoton olla otollinen” Jumalalle. Hepr. 11:6. Jeesus sanoi: ”... Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.” Mark. 9:23.

”Kun vääryydet on hyvitetty, voimme esittää sairaan tarpeet Herralle hiljaisessa uskossa, niinkuin Hänen Henkensä meitä kehoittaa. Jumala tuntee jokaisen yksilön nimeltä, ja Hän huolehtii jokaisesta, aivankuin ei maan päällä olisikaan muita, joiden puolesta Hän on antanut rakkaan Poikansa. Koska Jumalan rakkaus on niin suuri ja pettämätön, on sairaita kehoitettava luottamaan Häneen ja iloitsemaan Hänessä.” Kodin Suuri Lääkäri s. 210.

”Uskon rukous sairasvuoteen äärellä, lyhyt ja suoraan asiaan menevä, valmistaa tietä Jumalan armolle puhua sielulle. Jopa epäuskoiset tuntevat tämän heille vieraan ja uuden vaikutuksen ja ymmärtävät, että Jumala voi ja haluaa kuulla heidän rukouksensa.” - Manuscript Releases, vol. 21, p. 43

## **Hänen tahtonsa mukaan**

Yhtäkään rukousta ei tulisi koskaan esittää Jumalalle ilman, että se alistetaan Hänen tahtoonsa. Hän tietää tulevaisuuden, jota me emme voi nähdä. Hän tietää, onko parempi olla parantamatta ”pistintä lihassa”. 2. Kor. 12:7.

”Monet eivät kestäisi koetuksen aikaa, siksi heidät lasketaan lepoon.” Healthful Living, p. 238

Paavali pyysi Jumalaa kolmesti parantamaan hänet, mutta Jumala vastasi: "Ei". Hän antoi Paavalille armon kestää vaivansa tai "pistimen lihassaan." Tämä pistin lihassa auttaisi pitämään Paavalin nöyränä ja vaatimattomana. Siksi haluamme rukoilla sairaiden parantumista, mutta alistua "Hänen tahtoonsa."

"Hän [Jumala] tietää, koituisiko heidän elämänsä heille itselleen ja maailmalle siunaukseksi vai kiroukseksi. Tässä eräs syy, miksi meidän rukoillessamme vakavasti tulisi sanoa: »Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun.» Jeesus lisäsi nämä Jumalan viisauteen ja tahtoon alistuvat sanat rukoillessaan Getsemanessa: »Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja.» Ja jos nämä sanat sopivat Hänelle, Jumalan Pojalle, miten paljon paremmin ne soveltuvatkaan erehtyvien kuolevaisten huulille!" Kodin Suuri Lääkäri s. 211.

"Siksi tulisi meidän rukouksiimme sisältyä aina tämä ajatus: »Herra, Sinä tunnet sielun kaikki salatutkin ajatukset. Sinä tunnet nämä henkilöt. Jeesus, heidän Puolustajansa, antoi henkensä heidän puolestaan. Hänen rakkautensa heitä kohtaan on suurempi, kuin meidän rakkautemme voi olla. Jos se siis koituu Sinun nimesi ylistykseksi ja kärsivien parhaaksi, niin me rukoilemme Jeesuksen nimessä, että he saisivat terveytensä takaisin. Jollei Sinun tahtosi mukaista ole, että he paranevat, niin me rukoilemme, että Sinun armosi saisi lohduttaa heitä ja että Sinun läsnäolosi vahvistaisi heitä heidän kärsimyksissään." Kodin Suuri Lääkäri s. 211.

## **Jeesuksen nimessä**

Jeesus opetti meitä rukoilemaan Hänen nimessään. Hänen nimessään apostolit pystyivät parantamaan sairaita. Hänen nimessään me voimme rukoilla sairaiden parantumisen puolesta. Jeesus lupasi vastata niiden rukouksiin, jotka pitävät Hänen käskynsä (1. Joh. 3:22) ja rukoilevat Hänen nimessään. Hän toisti sen monta kertaa. "Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen." "...mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi." "...jos te anotte jotakin Isältä, on hän sen teille antava minun nimessäni." Joh. 14:14; Joh. 15:16; Joh. 16:23.

## **"Me pyydämme Jeesuksen nimessä, että he paranisivat."**

Pastori Larry Watts vieraili kerran uskovien tykönä Intiassa, ja eräs lapseton pariskunta tuli hänen tykönsä pyytämään apua. He olivat etsineet apua lääkäreiltä, mutta turhaan. Vaimo näytti olevan hedelmätön. Pastori

Watts puhui heille. Hän rukoili heidän kanssaan Jeesuksen nimessä ja Hänen tahtonsa mukaisesti. Seuraavan kerran, kun hän kävi heidän luonaan, vaimo kertoi, että hän oli tullut raskaaksi heti hänen käyntinsä jälkeen, ja nyt hänellä oli kaunis vauva. Parantava rukous toimii.

### **Oliiviöljyllä**

Oliiviöljy on parasta öljyä. Se oli se pyhä öljy, jota käytettiin pyhäkössä. Sitä käytettiin profeetan, papin ja kuninkaan voitelussa. Jeesus oli näitä kaikkia kolmea. Nykyään vihityt vanhimmat ja saarnaajat tai pastorit suorittavat sairaiden voitelua ja rukoilevat sairaan parantumisen puolesta. Mutta meillä on todisteita, että myös sisar White voiteli sairaita pyhällä öljyllä. Miksi? Koska hän oli profeetta. Profeetat voivat myös voidella sairaita.

”Jotkut ovat kysyneet, paransiko sisar White sairaita. Minä vastaan 'Ei, ei; sisar White kutsuttiin usein rukoilemaan sairaiden puolesta ja voitelemaan heidät öljyllä Herran Jeesuksen nimessä, ja siinä yhteydessä hän on vedonnut lupauksen 'uskon rukous pelastaa sairaan' täyttymisen puolesta.” - Selected Messages, vol. 3, p. 295

### **Luonnollisten parannuskeinojen käyttö**

Kun kuningas Hiskia oli sairastunut kuolettavaan tautiin, hän kutsui Jumalaa antamaan armonsa hänelle. Jumala vastasi hänen rukoukseensa ja neuvoi, että hänen parantumisekseen tulisi käyttää luonnollisia parannuskeinoja. Olisi ollut uskon kieltämistä, jos kuningas ei olisi käyttänyt yksinkertaisia parannusmenetelmiä terveytensä palauttamiseksi.

”... Asettuessaan Jumalan eteen, että heidän parantumisensa puolesta rukoiltaisiin, heidän ei tule laiminlyödä terveyden palauttamisen menetelmiä, jotka ovat luonnonlakien mukaisia. Jos he rukoillessaan parantumisesta kieltäytyvät käyttämästä Jumalan tarjoamia yksinkertaisia keinoja lievittää kipua ja auttaa luontoa toimimaan, koska pelkäävät sen olevan uskon kieltämistä, he toimivat epäviisaasti. Se ei ole uskon kieltämistä, vaan se on täysin sopusoinnussa Jumalan suunnitelmien kanssa.... Yksi Jumalan sana, yksi jumalallisen sormen kosketus, olisi voinut parantaa Hiskian välittömästi, mutta hänelle annettiin erityiset ohjeet ottaa viikunakakku ja asettaa se sairastuneelle alueelle, ja Hiskia sai

terveytensä takaisin. Meidän on toimittava kaikessa Jumalan kaitselmuksen mukaisesti. Ihmisellä tulee olla uskoa, ja hänen on tehtävä yhteistyötä jumalallisen voiman kanssa, käyttäen kaikkia keinoja, hyödyntäen kaikkea, mikä hänen ymmärryksensä mukaan on hyödyllistä, ja toimittava sopusoinnussa luonnonlakien kanssa; näin tehdessään hän ei kiellä eikä estä uskoa.” - *Healthful Living*, pp. 240, 241.

”Eräässä tilaisuudessa Kristus voiteli sokean miehen silmät maasta valmistamallaan tahtaalla ja sanoi hänelle: »Mene ja peseydy Siiloan lammikossa . . . Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkeväenä.» Suuren parantajan voima yksin olisi riittänyt tekemään miehen silmät näkeviksi, mutta Kristus käytti kuitenkin luonnon tarjoamia yksinkertaisia parannuskeinoja. Hän ei tosin kannattanut lääkehoitoa, mutta Hän hyväksyi yksinkertaisten ja luonnollisten parannuskeinojen käytön.” - *Kodin Suuri Lääkäri* s. 215.

Luonnon parannuskeinot vaativat yleensä pidemmän ajan toimiakseen kuin lääkkeet. Luonnolliset hoitokeinot eivät vahingoita kehoa ja aivoja niinkuin lääkkeet. Luonnon hoitokeinot parantavat, eivät pelkästään hoida oireita, kuten lääkkeet. Yksinkertaiset, luonnolliset hoitokeinot sisältävät rukouksen, veden, auringonpaisteen, raikkaan ilman, kasvisperäisen ruokavalion, harjoituksen, uskon, lääkeyrtit ja saven käytön.

## **Loppupäätelmä**

Muistakaamme, että Jumalalla on viimeinen sana terveyden palauttamisessa ja sairauden parantamisessa. Kuten eräs hoitaja kerran sanoi minulle: "Ei lääkäri, hoitaja, potilas, perhe tai pappi päättää lopputulosta, vaan Jumala." Luotamme rakastavien käsien, jotka naulittiin Golgatan ristille, päättävän lopputuloksesta.

On olemassa kiehtova tarina Mayo-veljeksistä, Willistä ja Charliesta, jotka yhdessä isänsä Williamin kanssa perustivat Mayo-klinikan Rochesteriin, Minnesotaan. He olivat erittäin menestyneitä lääkäreitä, jotka auttoivat sairaita. Ihmisiä tuli heidän klinikalleen kaikkialta maailmasta saadakseen hoitoa. Tohtori Will Mayo sanoi seuraavaa: "Olen nähnyt potilaita, jotka olivat kaikkien mittapuiden mukaan kuolleita. Tiesimme, etteivät he voisi selvitä. Mutta olen nähnyt papin tulevan vuoteen äärelle ja tekevän jotakin, mihin en itse pystynyt, vaikka olin tehnyt kaiken ammatillisen taitoni mukaan. Mutta jokin kosketti hänessä kuolematonta

kipinää ja uhmasi lääketieteellistä tietoa ja materialistista maalaisjärkeä, ja se potilas ELI!” - Encyclopedia of 7700 Illustrations (Rockville, MD: Assurance Publishers, 1979), p. 1046

Kun päätämme tämän vuoden 2024, muistakaamme Kristuksen käskyä: ”parantakaa sairaita”. Rukoilkaamme sairaiden puolesta Hänen tahtonsa mukaisesti ja olkaamme valmiit näkemään ihmeitä silmiemme edessä.

”Sen tehtävän, jonka Kristus antoi opetuslapsilleen, Hän antaa kaikille, jotka ovat yhteydessä Häneen. Te, jotka olette valitut ja kutsutut, olette vastaanottaneet jumalallisen käskyn liittyä yhteen Kristuksen kanssa. Korkein kunnia, joka voidaan ihmisille antaa, olivatpa he sitten nuoria tai vanhoja, rikkaita tai köyhiä, on saada auttaa sorrettuja, lohduttaa heikkomielisiä ja tukea heikkoja. Maailma on täynnä kärsimystä; menkää, parantakaa sairaita, rukoilkaa toivottomien puolesta, julistakaa evankeliumia köyhille.” - , The Youth’s Instructor, November 2, 1899

Saakoon Herra käyttää sinua evankelisena lääketieteellisenä lähetystyöntekijänä. Tulkoon sinusta toivon välikappale, valon kanava ja terveyden sanansaattaja. Aamen!

”Ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.” Ilm. 21:4.

\*\*\*

## **6. lukeminen**

**Perjantaina 13. joulukuuta 2024**

# **Rukoillen jatkuvasti**

## **Danillo Monterroso, Guatemala**

Kiitämme Jumalaa siitä, että olemme lähellä jälleen yhden vuoden loppua. Kohotamme armoistuimen eteen kiitosrukouksemme elämästä ja armosta; hyvistä ja huonoista asioista; koettelemuksista ja ahdistuksista, jotka ovat tulleet meille opetuksina; ystäväistä ja perheestä, jotka ovat kaukana meistä ja joita olemme pettymyksellä tai petoksella loukanneet; sekä ajan lahjasta, joka antaa meille mahdollisuuden etsiä heidät, sovittaa välit ja pyytää anteeksi; ja rakkaista, jotka olemme menettäneet elämän

polulla, mutta jotka nukkuivat pois autuaassa toivossa. Kuinka monta unelmaa ja toivetta meillä olikaan? Jotkut niistä toteutuivat, ja jotkut muuttuivat painajaisiksi. Mutta kaikesta siitä voimme sanoa kuten apostoli Paavali 1. Tess. 5:18: ”Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.” Jumala haluaa meidän kiittävän kaikesta. Olkaamme kiitollisia, erityisesti siitä pelastuksesta, joka on suotu kaikille Kristuksessa Jeesuksessa meidän Vapahtajassamme.

### **Rukous kriisin aikana**

Tänä päivänä kuulemme ympäri maailmaa tapahtuvista oudoista ja pelottavista tapahtumista, jotka ovat profetioiden täyttymystä. Monet menneiden aikojen profeetat rimuitsisivat, jos he olisivat tänä päivänä elossa ja näkisivät sen, mitä me näemme! He kertoivat tulevista tapahtumista Pyhän Hengen innoittamina, ja ne asiat täytyvät tarkalleen, niin kuin ne on kirjoitettu. ”Seisomme nyt suurten ja vakavien tapahtumien kynnyksellä. Edessämme on kriisi, jollaista maailma ei koskaan ole kokenut.” - Vuorisaarna s. 130.

Tänä päivänä tuhannet ihmiset eri puolilla maailmaa ovat kokeneet ja kokevat edelleen epätoivoisia tilanteita, jotka vaikuttavat yhteisöihin sosiaalisella, taloudellisella ja poliittisella tasolla. Lisäksi väkivallan ja pahuuden lisääntyminen on huolenaihe, joka on yhteinen monille poliittisille, uskonnollisille ja yhteiskunnallisille johtajille. Näihin tilanteisiin kuuluvat aseelliset konfliktit, humanitääriset kriisit sekä taloudellinen ja sosiaalinen epätasa-arvo, muiden ongelmien ohella. Kautta historian kaikuu Jeesuksen esirukous, jonka Hän esitti Isälleen seuraajiensa puolesta Joh. 17:14-17: ”Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta. He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.”

Tämä rukous tunnetaan Jeesuksen ylipapillisena rukouksena, jossa Hän rukoili opetuslastensa puolesta ja niiden puolesta, jotka uskoisivat Häneen tuon ajan jälkeen. Hän esitti toivomuksensa suojella seuraajiaan maailmalta ja sen pahuudelta. Se on kutsu kaikille, jotka etsivät jumalallista johdatusta, hengellistä voimaa ja Jumalan suojelusta tulevissa haasteissa ja taisteluissa. Jos Jeesus rukoili opetuslastensa puolesta ja niiden puolesta, jotka uskoisivat Häneen halki aikakausien, meidän tulee rukoilla

lakkaamatta, rukous on sielun elämää.

”Meidän tulisi rukoilla perhepiirissä, mutta ennen kaikkea emme saa laiminlyödä salaista rukousta, sillä se on sielun elämää. Sielu ei voi kukoistaa, jos rukous laiminlyödään. Pelkkä perhe- tai julkinen rukous ei riitä. Olkoon sielu yksinäisyydessä avoin Jumalan tutkivalle katseelle. Salaisen rukouksen saa kuulla vain rukouksia kuuleva Jumala.... ”Nämä hiljaiset rukoukset kohoavat kallisarvoisen suitsukkeen tavoin armoistumisen eteen. Saatana ei voi voittaa sitä, jonka sydän näin viipyy Jumalan tykönä.” –God’s Amazing Grace, p. 239.

### **Rukous pimeässä vankilassa**

Kun apostoli Paavali kirjoitti kirjeensä filippiläisille, hän kehotti heitä iloitsemaan aina, vaikka hän itse oli pidätettynä roomalaisessa vankilassa. Huolimatta siitä vaarasta, että hänet voitaisiin tuomita kuolemaan, Paavalin asenne hänen kirjeessään filippiläisille oli huomattavan optimistinen, hänen käyttäessään sanoja ”ilo” ja ”iloita” noin kuusitoista kertaa. Fil. 1:15-20. Kuinka on mahdollista ihmiselle, joka on epäoikeudenmukaisesti vangittu, puhua iloitsemisesta? Fil. 4:11-13 kertoo vastauksen: ”... Minä olen oppinut oloihini tyytymään. Osaan elää niukuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa. Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.”

Toisinaan emme voi kokea täydellistä yhteyttä Jumalan kanssa, elleimme ole äärimmäisissä tilanteissa. En tiedä, kuinka monta kertaa olen saarnannut Paavalin kokemuksesta hänen ollessaan vangittuna tyrmässä ja vankiloissa. Sitten eräänä päivänä sain kokea, millaista on olla vangittuna oletetun oikeuden nimissä, kun koko maailma on minua vastaan. Siellä ei ole yhtään toivon sädettä, ja kaikki näyttää menetetyltä. Ja siinä hetkessä ihminen ymmärtää, että ainoa asia, mitä hän voi tehdä, on rukoilla; siinä vankilan yksinäisyydessä ja pimeydessä sinun mielesi voi nousta armoistumisen eteen, sillä mikään vankila tai vankityrmiä ei voi lopettaa uskon rukousta.

Vankilassa opin olemaan riippuvaisempi Jumalasta rukouksen kautta. Joskus Hän sallii meidän kohdata vihamielisiä olosuhteita, niin että

voimme todistaa Hänen rakkaudestaan. En voinut kuvitellakaan, että asianajajasta, joka puolusti minua, voisi tulla Kristuksen seuraaja, mutta se päivä koitti, kun minulla oli etuoikeus kastaa hänet. Se muistuttaa minua siitä kokemuksesta, jonka Paavali sai Silaksen kanssa Filippiin vankilassa. Kun heidät oli ruoskittu roomalaisella ruoskalla heidät pantiin vankityrmään ja sidottiin kahleilla kiinni. Se oli hirveää. Mutta kuitenkin Jumalan uskolliset todistajat luottivat Häneen ainoana toivonaan. ”Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle; ja vangit kuuntelivat heitä.” Apt. 16:25.

Kyllä, vangit kuuntelivat. Kuinka monien hengellisten vankien meidän ympärillämme tarvitsee kuunnella meidän henkilökohtaisia todistuksiamme? Mitä ne hengelliset vankilat ja tyrmät ovat, jotka ottavat pois ihmisen vapauden palvellessa Jumalaa? Saattaa olla epäilystä, vastustusta, ylpeyttä, katkeruutta, vihaa tai syntiä; mutta riippumatta siitä, mitä se on, huuda lujaa Jumalan puoleen, niinkuin aposoli Paavali huusi! Aiheuta maanjäristys todistuksellasi! ”Silloin tapahtui yhtäkkiä suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkäyivät, ja samassa kaikki ovet aukenivat, ja kaikkien kahleet irtautuivat.” Apt. 16:26.

”Koko taivas halusi niiden parasta, jotka kärsivät Kristuksen tähden, ja vankilaan lähetettiin avuksi enkeleitä. Heidän askeltensa alla maa vavahteli. Raskailla teljillä suljetut vankilan ovet lennähtivät auki, kahleet kirposivat vankien käsistä ja jaloista ja kirkas valo täytti vankilan. Vanginvartija oli ihmeissään kuunnellut vangittujen apostolien rukouksia ja laulua. Kun heidät oli tuotu paikalle, hän oli nähnyt heidän turvonneet ja vertavuotavat haavansa ja oli itse määrännyt, että heidät oli kiinnitettävä jalkapuuhun. Hän oli odottanut kuulevansa heiltä katkeria valituksia ja kirouksia, mutta hän kuulikin ilo- ja kiitoslauluja. Niiden kaikuessa vanginvartija oli vaipunut uneen, josta hänet herätti maanjäristys ja vankilan muurien vavahtelu.” - Apostolien teot s. 165

”Seisomme nyt suurten ja vakavien tapahtumien kynnyksellä. Edessämme on kriisi, jollaista maailma ei koskaan ole kokenut.” - Vuorisaarna s. 130.

Lyhyesti sanottuna, Paavali löysi ilon ja rohkeuden, ei ulkoisista olosuhteista, vaan luottamuksestaan Kristukseen, joka antoi hänelle voimaa kohdata sekä suotuisat että epäsuotuisat olosuhteet. Tämä selitti hänen kykynsä kirjoittaa ilosta, vaikka hän oli epäoikeudenmukaisesti vangittuna ja kasvatusten mahdollisen kuoleman kanssa. Hänellä oli yhteys Jumalaan

rukouksen kautta.

”Rukouksiisi, jotka esität yksinäisyydessä, uupumuksessa ja koettelemuksissa, Jumala vastaa – ei aina odotustesi mukaisesti, mutta aina sinun parhaaksesi.” –Gospel Workers, p. 258.

### **Jatkuva rukoileminen**

Luukkaan evankeliumissa 21:36 voimme lukea: ”Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisokasenne Ihmisen Pojan edessä.”

”Ei ole sellaista aikaa tai paikkaa, jossa olisi sopimatonta esittää pyyntö Jumalalle. Mikään ei estä meitä kohottamasta sydäntämme vilpittömän rukouksen hengessä. Kadun väkijoukoissa, keskellä liiketoimia, voimme lähettää rukouksen Jumalalle ja pyytää jumalallista johdatusta, kuten Nehemia teki esittäessään pyyntönsä kuningas Artakserkseen edessä. Yhteyden hetken voi löytää, missä tahansa olemmekin. Sydämen oven tulisi olla jatkuvasti avoinna, ja meidän kutsumme tulisi kohota, että Jeesus voisi tulla ja jäädä sieluumme taivaallisena vieraana.” –Reflecting Christ, p. 122

Auttakoon Jumala meitä ymmärtämään, että rukous on hengellinen työväline, jota voimme käyttää koska hyvänsä. Jeesus lupasi: ”Sentähden minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva.” Mark. 11:24.

Miksi usein tuntuu siltä, että rukouksemme eivät kohoa taivaaseen asti? Koska meillä on niin monia raskaita taakkoja, jotka ovat vahingoittaneet meitä emotionaalisesti. Ne tekevät elämästä katkeran ja vievät pois pelastuksemme ilon, saaden meidät tuntemaan, että rukouksiamme ei kuulla. Tämä on se hetki, jolloin meidän tulisi pyytää rukouksessa voimaa ja etsiä se henkilö, joka on satuttanut meitä tai jota olemme itse satuttaneet. ”Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne. Jos te ette anna anteeksi, ei teidän taivaallinen Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne.” Mark. 11:25,26.

Antakoon Jumala meille anteeksi näinä vuoden viimeisinä päivinä. Asukoon rauha teidän sydämissänne rukouksen kautta. Aamen.

”Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy

iankaikkisesti. Kiittäkää jumalien Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. Kiittäkää herrain Herraa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; häntä, joka yksin tekee suuria ihmeitä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; häntä, joka on taidolla tehnyt taivaat, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; häntä, joka on vetten ylitse levittänyt maan, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; häntä, joka on tehnyt suuret valot, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti: auringon hallitsemaan päivää, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, kuun ja tähdet hallitsemaan yötä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; häntä, joka löi Egyptiä surmaten sen esikoiset, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, ja vei Israelin pois heidän keskeltänsä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; häntä, joka jakoi Kaislameren kahtia, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, ja kuljetti Israelin sen keskitse, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, ja syöksi faraon sotajoukkoineen Kaislamereen, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; häntä, joka johdatti kansaansa erämaassa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; häntä, joka voitti suuret kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, ja surmasi mahtavat kuninkaat, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, Siihonin, amorilaisten kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, ja Oogin, Baasanin kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, ja antoi heidän maansa perintöosaksi, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, perintöosaksi palvelijallensa Israelille, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; häntä, joka muisti meitä alennuksessamme, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, ja kirvoitti meidät vihollisistamme, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti; häntä, joka antaa ravinnon kaikelle lihalle, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. Kiittäkää taivaan Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.” Psalmi 136

\*\*\*

## 7. lukeminen

Sapattina 14. joulukuuta 2024

# Rukous lopun aikana

Tzvetan Petkov, Bulgaria/ U.S.A.

”Ja kun hän nousi rukoilemasta ja meni opetuslastensa tykö, tapasi hän heidät murheen tähden nukkumasta. Niin hän sanoi heille: ”Miksi te

nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.”” Luuk. 22:45,46.

Getsemanen puutarhassa Jeesus kehotti opetuslapsiaan kolme kertaa valvomaan ja rukoilemaan Hänen kanssaan; ja kolme kertaa Hän löysi heidät nukkumassa. Seurakunnan unelias tila on kuvattu vertauksessa kymmenestä neitsyestä. He kaikki olivat neitsyitä. He olivat pukeutuneet valkeisiin vaatteisiin ja heillä oli lamput, mutta he kaikki olivat unessa. Matt. 25:5. Apostoli Paavali huudahti: ”...Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!” Ef. 5:14. Sisar Ellen G. White lausui samanlaisen vetoomuksen: ”Herätkää, veljeni, herätkää. Etsikää vanhurskautta ja asettukaa Kaikkivaltiaan laajan kilven alle. Se on teidän ainoa turvanne. Jumala kehottaa teitä etsimään Häntä sydämen nöyryydellä. Lukekaa Danielin rukous ja katsokaa, kestääkö kokemuksenne tulen koetuksen. Jumala siunaa runsaasti niitä, jotka nöyrytyvät Hänen edessään.” –Letters and Manuscripts, vol. 18 (1903), p. 1.3014.

Rukous on äärimmäisen tärkeää, jotta voisimme pysyä hereillä, keskittyneinä tehtäväämme lopunaikana. Jos meillä ei ole aikaa, ja jos olemme myöhässä velvollisuuksissamme, saatamme kokea viiden tyhmän neitsyen kohtalon. He tulivat ovelle liian myöhään. Se oli suljettu, eikä kolkuttaminen auttanut heitä.

”Nämä viisi tyhmää neitsyttä edustavat huolettomia, velttoja ja itseensä tyytyväisiä uskonnon tunnustajia. He odottavat rauhassa pääsevänsä taivaaseen joskus, mutta he eivät ole puhdistaneet sieluaan noudattamalla totuutta. He ymmärtävät totuuden teorian, mutta heillä ei ole elävää yhteyttä Jumalan kanssa. He luottavat tunteeseen ja laiminlyövät Kirjoitusten tutkimisen.” –The Bible Echo, November 5, 1894.

## **Keskiyön vieras**

Kun me ajattelemme ajan loppua, muistamme Jeesuksen vertauksen, joka kuvaa taivaan valtakuntaa. ””Jos jollakin teistä on ystävä ja hän menee hänen luoksensa yösydännä ja sanoo hänelle: 'Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää, sillä eräs ystäväni on matkallaan tullut minun luokseni, eikä minulla ole, mitä panna hänen eteensä'.” Luuk. 11:5,6.

”Tässä Kristus esittää pyytäjän anomassa voidakseen vuorostaan antaa.

Hänen täytyy saada leipää voidakseen tyydyttää väsyneen, myöhäisen matkamiehen tarpeen. Vaikka hänen naapurinsa ei halua tulla häirityksi, hän ei hellitä anomistaan, sillä hänen ystävänsä täytyy saada apua; ja lopulta hänen hellittämättömyytensä tulee palkituksi ja hän saa tarpeensa täytetyksi. Samalla tavoin opetuslasten tuli anoa siunauksia Jumalalta.... Usein he joutuisivat yllättäviin tilanteisiin ja huomaisivat inhimillisen vajavuutensa. Elämän leipää isoavat tulisivat heidän luoksensa, mutta he tuntisivat itsensä puutteellisiksi ja avuttomiksi. Heidän täytyi saada hengellistä ruokaa, tai heillä ei olisi mitään jaettavaa. Mutta he eivät saisi torjua ketään luotaan ruokkimatta häntä.” - Kristuksen vertaukset s. 95.

Tässä on opetus jokaiselle, joka elää ”keskiyön” - lopun aikana, jolloin totuuden nälkä maailmassa on suuri. Olemmeko valmiit antamaan leipää sieluille? Olemmeko saaneet taivaan varastoista ja olemmeko valmiit toimimaan välikappaleina toisten siunaukseksi? ”Koko taivas on kiinnostunut sen työn eteenpäinviemisestä, jota tekemään Kristus tuli maailmaan. Taivaalliset voimat raivaavat tietä, jotta totuuden valo loistaisi maanpiirin pimeillä alueilla. Enkelit odottavat mahdollisuutta päästä yhteyteen niiden kanssa, jotka tarttuvat työhön, jota on osoitettu meille jo vuosikaudet. Emmekö osoita halua panna liikkeelle keinoja ja varoja kaupunkityön aloittamiseksi? Paljon tilaisuuksia on menetetty, koska tätä työtä ei ole tehty heti, koska ei ole ryhdytty toimeen uskossa.” - Todistusaarteita 3, s. 330.

### **Kolme leipää**

Isäntä ei pyytänyt muuta kuin kolme leipää. Luku kolme on ilmaistu myös toisessa Kristuksen vertauksessa. ”Kolmeen vakalliseen jauhoja” (Matt. 13:33), reseptissä kuvataan taivasten valtakuntaa. ”Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä.” Ajan lopussa maailmalle täytyy antaa kolmen enkelin sanoma. Sisar Ellen G. White kirjoitti ”... Minulla on ollut arvokkaita tilaisuuksia saada kokemus. Olen saanut kokemuksen ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomista. Enkelien on kuvattu lentävän keskitaivaalla julistaen maailmalle varoituksen sanomaa, joka koskettaa suoraan niitä ihmisiä, jotka elävät tämän maailmanhistorian viimeisinä päivinä. Kukaan ei kuule näiden enkelien ääntä, sillä ne ovat vertauskuva, joka kuvaa Jumalan kansaa, joka toimii sopusoinnussa taivaan kanssa. Jumalan Hengen valaisemat ja totuuden pyhittämät miehet ja naiset julistavat näitä kolmea sanomaa

järjestyksessään.” –Selected Messages, book 2, p. 387.

Niinkuin vertauksessa, meidänkin täytyy saada kolme leipää ja antaa leipää nälkäiselle maailmalle. Nämä varoitussanomiat ovat ihmiskunnan viimeinen toivo, ja varoituksen levittäminen on erittäin tärkeää. ”Ilmestyskirjan 14. luvun kolme enkeliä edustavat ihmisiä, jotka ottavat vastaan Jumalan sanomien valon ja lähtevät Hänen edustajinaan julistamaan varoitusta maan ääriin saakka. Puhukaa siitä, rukoilkaa sitä, laulakaa siitä, täyttäkää maailma Hänen totuutensa sanomalla ja jatkakaa eteenpäin aina uusille alueille.” –Counsels for the Church, p. 58.

Rukous on äärimmäisen tärkeää, jotta voisimme pysyä hereillä, keskittyneinä tehtäväämme lopunaikana.

### **Hukkuva maailma**

”Pian on tulossa valtava kriisi. Se etenee suurin harppauksin samaan aikaan, kun ne miehet, joiden tulisi ottaa vastaan elämää antava sanoma elämän sanasta ja antaa viimeinen varoitus langenneelle maailmalle, ovat sammuttaneet hengellisen näkökykynsä.” –Letters and Manuscripts, vol. 20 (1905), p. 1.3514.

Niinivelle piti antaa viimeinen varoitussanoma, ennen kuin Jumala ojentaisi kätensä ja kaupungin kävisi kuin Sodomian ja Gomorran. Hirveä tuomio uhkasi tätä kaupunkia. Joonan oli profeetta, joka valittiin antamaan hälytys ja varoittamaan langennutta kansaa. Mutta sen sijaan hän päätti karata ja kätkeytyä laivaan. ”Niin laivuri tuli hänen luoksensa ja sanoi hänelle: ”Mitäs nukut? Nouse ja huuda jumalaasi. Ehkäpä se jumala muistaa meitä, niin ettemme huku.”” Joonan 1:6.

Rukous lopun aikana on rukousta hukkuvan maailman puolesta. Miljoonat ihmiset elävät tietämättömyydessä ja synnissä, palvoen epäjumalia, etsien nautintoa, tietämättä yhtään, että hirveä tuomio on tuleva maan ylle. Elokuvat, uutiset ja huvitukset sokaisevat ihmisten aistit. Väärät uskonnot johtavat seuraajiaan väärillä ennustuksilla, väärillä opilla ja toivolla. ”Nyt on aika esittää viimeinen varoitus. Totuuden julistamisessa on nykyään ihmeellinen voima...” - Todistusaarteita 2, s. 368.

Rukous lopussa on rukous, kun aikaa ei enää ole. ”Olemme lähestymässä tämän maailmanhistorian loppua. Edessämme on suuri

tehtävä – viimeinen työ syntisen maailman varoittamiseksi. Herra tulee ottamaan miehiä auran varresta, viinitarhasta ja erilaisista muista töistä ja lähettämään heidät maailmaan julistamaan tätä sanomaa.” –Gospel Workers (1915), p. 36

### **Rukoile hartaasti**

Vertauksessa Jeesus myös korosti kestävyiden tärkeyttä rukouksessa. ”Minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sentähden, että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin sentähden, että toinen ei hellitä, ja antaa hänelle niin paljon, kuin hän tarvitsee.” Luuk. 11:8. ”Mutta vertauksen itsekäs naapuri ei kuvasta Jumalan luonnetta. Tähän liittyvä opetus ei ole rinnakkainen vaan vastakohtainen. Itsekäs ihminenkin myöntyy pakottavaan pyyntöön päästäkseen eroon rauhansa häiritsijästä. Mutta Jumala antaa ilomielin. Hän on täynnä sääliä ja halukas täyttämään niiden pyynnöt, jotka tulevat hänen luokseen uskossa. Hän antaa meille, jotta voisimme palvella toisia ja tulla siten hänen kaltaisikseen.” - Kristuksen vertaukset s. 95,96.

”Tämä opetus merkitsee paljon enemmän, kuin mitä me saatamme kuvitella. Meidän tulee jatkaa pyytämistä, vaikka emme ymmärrä välitöntä vastausta rukouksiimme.” –Letters and Manuscripts, vol. 7 (1891-1892), p. 1.3753.

Herran lupaukset ovat ihmeellisiä. ”Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.” Matt. 7:7,8. Jumala ei ole vertauksen miehen kaltainen, joka oli haluton antamaan. Hän vastaa iloiten ihmisten rukoukseen, jos se koituu heille siunaukseksi. ”Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen?... Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoka enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!” Luuk. 11:11,13.

Kestävyys on tarpeen menestyksekkääseen rukoukseen ja vastauksen saamiseen. Muista, kuinka profeetta Elia rukoili sadetta. Hän rukoili, ei kerran, ei kahdesti, vaan seitsemän kertaa, kunnes pieni pilvi ilmestyi taivaalle. Ajan loppuessa tarvitaan vilpítőntä ja kestävää rukousta. ”Maailman Lunastaja vietti paljon aikaa rukouksessa. Hän rakasti vuorten yksinäisyyttä, missä Hän saattoi olla yhteydessä yksin Isänsä kanssa. Luemme: 'Ja laskettuaan kansan hän nousi vuorelle yksinäisyyteen,

rukoilemaan. Ja kun ilta tuli, oli hän siellä yksinänsä.' 'Ja varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, hän nousi, lähti ulos ja meni autioon paikkaan; ja siellä hän rukoili.' 'Hän lähti vuorelle rukoilemaan; ja hän oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa.' Jos Jeesus ilmaisi näin suurta vakavuutta, Kuinka paljon enemmän meidän tuleekaamme kamppailla Jumalan kanssa ja sanoa: 'En päästä sinua, ellet siunaa minua.'" –The Youth's Instructor, February 15, 1900.

### **Jaakobin kamppailu Jumalan kanssa**

”Etuoikeutemme on päästä omistamaan usko ja pelastus. Jumalan voima ei ole vähentynyt. Näin, että Hän on valmis antamaan voimaansa yhtä runsaasti nyt kuin ennenkin. Jumalan seurakunta on menettänyt uskonsa ja tarmonsaa, niin ettei se pysty lupauksiin vedoten anomaan ja painimaan Jaakobin tavoin huutaen: 'En päästä sinua, ellet siunaa minua.' 1. Moos. 32:26. Kestävä usko on häviämässä. Sen täytyy elpyä Jumalan kansan sydämissä. Jumalan siunausta täytyy anoa vetoavasti. Usko, elävä usko, aina ylenee Jumalan luo kirkkauteen; epäusko suuntautuu alaspäin synkkyyteen ja kuolemaan.” Todistusaarteita 1, s. 37.

Valvokaamme ja rukoilkaamme, vastaanottakaamme elämän leipää ja antakaamme sitä ympärillämme oleville, hankkikaamme tarpeellinen kokemus ja olkaamme valmiina lopun aikaa varten. Jokainen sielu, joka on pelastunut tuholta, on voitto Jeesukselle. Aamen!

\*\*\*